

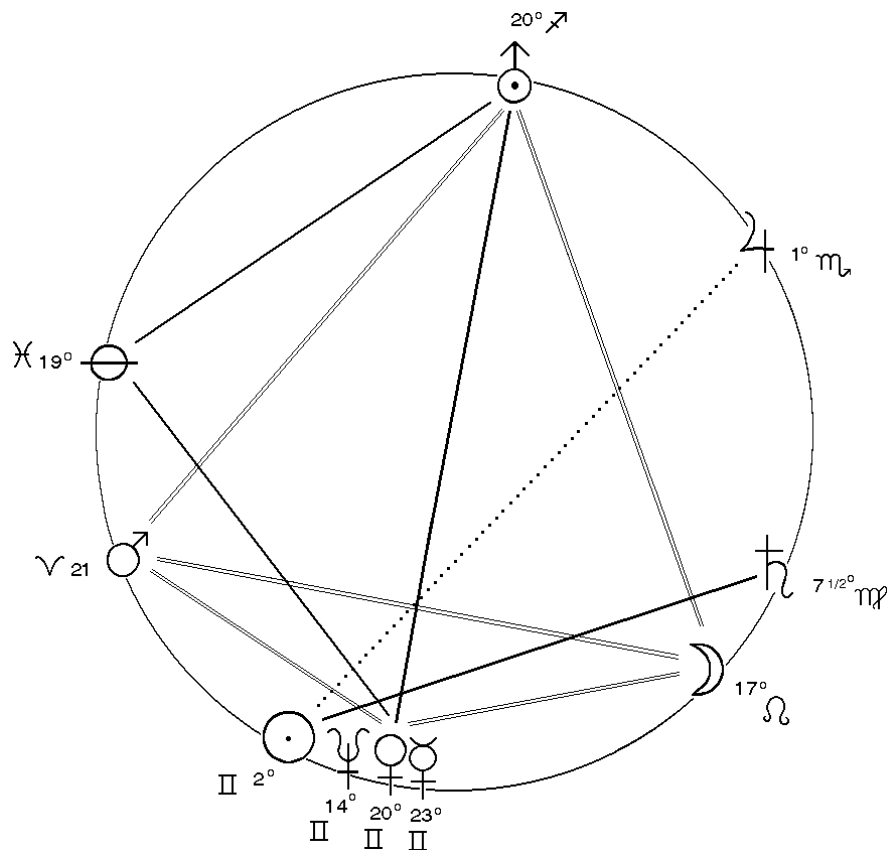
Komponisthoroskoper

Thomas Ring Seminar

Komponisthoroskoper

Da de fleste kursister var musikere, havde Thomas Ring medbragt en mappe med kendte komponisters horoskoper, som han viste eksempler fra med projektor. Richard Wagners horoskop blev tegnet op og tydet mere indgående.

<i>Monteverdi</i>	106
<i>Heinrich Schütz</i>	108
<i>Telemann</i>	111
<i>J.S. Bach</i>	112
<i>Pergolesi</i>	114
<i>Haydn</i>	118
<i>Mozart</i>	121
<i>Beethoven</i>	128
<i>Franz Schubert</i>	132
<i>Chopin</i>	134
<i>Richard Wagner</i>	135
<i>Rilke</i>	148
Fødselsdata	150

Monteverdi

.. har vi Monteverdi. Så kan man godt sige noget om det kun ud fra planetkonstellationen, bortset fra Månen. Månen har jo den hurtigste omløbstid. Den bevæger sig gennemsnitlig 12° pr. dag, og så bliver det mere usikkert. Men noget kan man godt sige i store træk ud fra planetkonstellationen ...

Vi har altså i det tilfælde ingen huse, ingen horizon og meridian - så skulle vi kende fødselstidspunktet. Men noget kan vi alligevel sige om det. - Betragt engang denne figur. Formalt er det et meget smukt billede. Altså formalt set ... fuldkomment. - Det er det, vi kalder en "dragefigur". De kender sikkert børns drageflyvning. Her har vi en stang (opposition), og en tværstang (trigon) og så her (sextiler). - Men hovedet er her, og sådan skal det egentlig tydes. Bevægelsesretningen er her, hvor *Merkur*, *Venus* og *Neptun* befinder sig. - *Neptun* har jo meget at gøre med det musikalske .. ja, med den musik, man ikke udmåler med metronom - med den atmosfæriske musik. Og .. dette her er altså så at sige bevægelsesretningen. - Og når vi ser det som en drage, har vi her dragens hale. Det uraniske, det revolutionære, det omstyrtende ligger så at sige i baggrunden - og det formalt sikrede behersker hele figuren. Forstår De?

Så har vi altså desuden *Mars* ... Ja, *Månen* er jo altså usikker, ikke sandt? - men en kvadrat *Saturn* og *Solen*, dvs. en kamp mellem det formale element og indholdet.

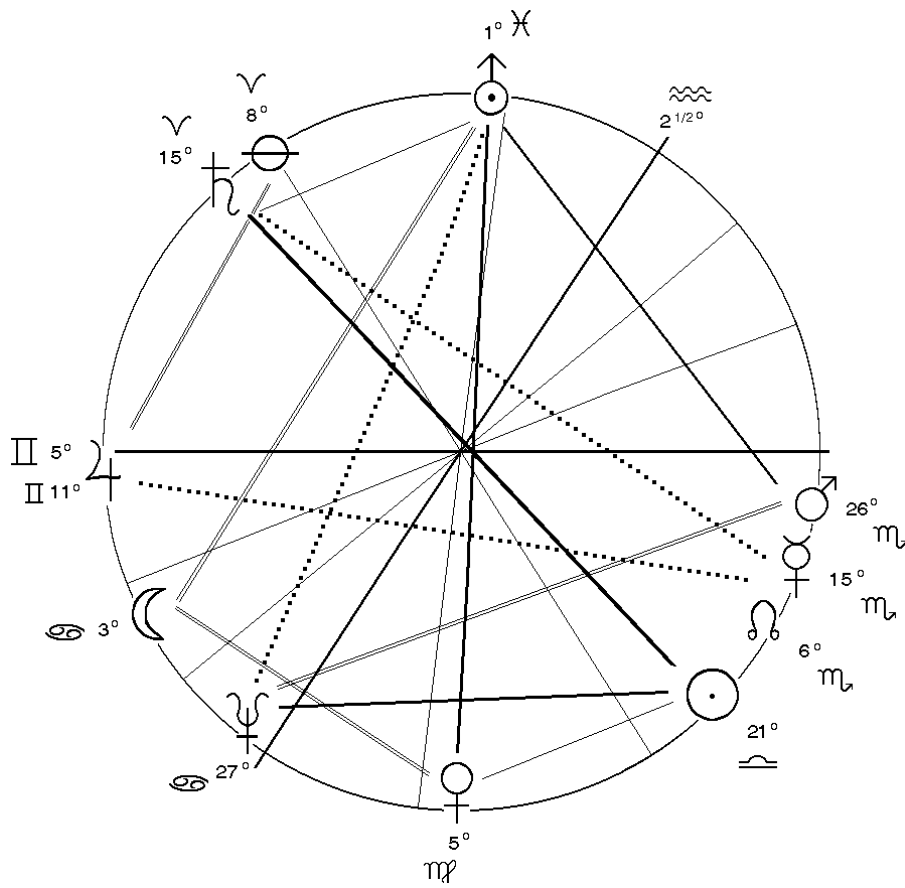
Men nu må De som musikere .. det er jo de fleste af Dem .. kunne De måske sige noget om Monteverdi.

Hvad ville De sige om *Jupiter* i *Skorpionen* med quincunx til *Solen*? - Altså *Solen*: væsenskernen - og *Jupiter*: optimum - og nu i *Skorpionen*, dvs. .. og her, dette længselsaspekt .. Man stræber efter en forvandling af stilen, men det går videre end til ens egne virkeligheder. - Jeg ved ikke, om det kommer til udtryk i hans produktion. Det ved De mere om.

Han er så at sige indfanget i denne lukkede smukke figur. Og tilmed som italiener, altså meget ... født med en formsikkerhed, og vil gerne ud på en eller anden måde - og det gælder det indholdsmæssige .. denne længsel efter en forvandling.

Så en anden side af *Skorpionen*: antydningen af det underjordiske. Ja måske kan vi sige, at det gør han i Orpheus, i mødet med underverdenen, ikke sandt? - hvor Charon optræder. Jeg tror, at det er denne Skorpion, dette underjordiske, der berøres. Ikke sandt? Det er altså også noget, der spiller en rolle i ham. - Selvom det går op i helheden. Det hele er jo formalt behersket. - Men det antydes.

Heinrich Schütz

Nu vil vi vælge en, hvor vi kender fødselstidspunktet mere nøjagtigt. - Det er Heinrich Schütz. - Og nu spørger jeg Dem, hvordan ville De gå ind i tydningen i det tilfælde?

PN: Stor spredning af kræfterne.

TR: Ja, de er fordelt hele vejen rundt så at sige. Og det ville ... hvad kunne man slutte ud fra det? - Ja, det tyder på en vis fylde - en fylde i produktionen og ... Men spørgsmålet er, hvordan man overhovedet starter med tydningen af et sådant horoskop .. Ved Ascendanten er det påfaldende, at der finder vi *Jupiter*, og *Jupiter* i *Tvillingerne* - i et tegn, hvor den ikke rigtig hører hjemme. Hvad kan vi sige om *Tvillingerne*?

PN: Splittethed.

TR: .. Noget tilsvarende har vi også hos Kepler, i Keplers horoskop .. han er .. foruden den meget stenkugle-betonede seriøse forsker .. også den gode fortæller. - Altså det "talende" - Parlando - det vil være der på en eller anden måde, og det vil gøre sig gældende i mange sager .. f.eks. i "Historia der Auferstehung", hvor en hel begivenhed så at sige fremføres som tale. - Også i korene .. Men i "Psalmen Davids" er det igen det flydende, det på hinanden følgende, det ene fremgår af det andet - og svarende til de labile tegn: et frem og tilbage, ikke? - Jeg er

ikke musiker, men jeg opfatter det som bølger, den ene bølge afløser den anden. - Og så med Jupiter .. hos Jupiter har vi forbindelsen til religio, dvs. den ægte forbindelse til religionen, til det religiøse indhold.

Og nu hvor vi taler om indhold .. så må vi naturligvis kigge på centeret, på *Solen*. Og *Solen* står i opposition til *Saturn*. Dvs. igen som hovedproblem .. sådanne oppositioner er hovedproblemer - kampen om formen. Det indholdsmæssiges kamp med formen.

Hvis De tænker på "Historia der Auferstehung", er det pudsigt, her med *Jupiter* i *Tvillingerne*, at når Schütz vil fremstille det overpersonlige, når han bringer Christus eller englene, så sker det i duet .. at han så fremstiller det i to stemmer. Altså ikke én stemme, som man ville gøre det naturalistisk, men det er for ham så at sige .. det overpersonlige er for ham .. et kræfternes med-hinanden.

Hvordan kan man tyde denne *Saturn* der i 12. felt? .. Eller lad os hellere først se det sådan: Set fra horisonten er det altid vigtigt, hvilken planet der står højest over horisonten. Og det er i det tilfælde *Uranus*. Dvs. det som er uranisk, det revolutionære, det omstyrtende, det spiller en rolle her. - Jeg betragter ham ganske vist som sen renaissancemusik, men også allerede som overgangen til noget nyt.

Og nu det i 12. felt der, *Saturn* i *Vædderen* med opposition til *Solen*. Igen er det en anden opfattelse af 12. felt, end i den traditionelle astrologi. - Hvis De læser biografien, vil De opdage, hvor meget han har bekymret sig om folkene i orkesteret, om deres sociale stilling. Man skal selvfølgelig se det i lyset af den tid. De må forestille Dem tiden under 30-årskrigen. - Og så denne fordrukne kurfyrste, en kurfyrste som næppe nogensinde var ædru. Et frygteligt forvirret menneske .. (?) - Og over for ham nu Schütz, som altid insisterede på, at musikerne fik deres penge udbetalt, noget som dengang slet ikke var så enkelt som det er i dag. Dengang var soldaterne naturligvis vigtigere end musikerne. - Altså dette saturniske .. - og *Saturn* i *Vædderen* - denne hårdnakkethed, hvormed han har insistet.

Så *Månen* i *Krebsen* ... De ser altså her i oppositionen *Uranus/Venus* - dette punkt kalder jeg altid den "harmoniserende faktor". Her en trigon (*Uranus/Månen*) og her en sextil (*Venus/Månen*). I spændingen mellem *Uranus* og *Venus*, en spænding i det kunstneriske, som stræber efter nye former - kommer dette her i betragtning: *Månen* i *Krebsen*. Hvad ville De sige om det?

NN: Månens udlignende virkning ...

TR: .. udlignende .. ja!

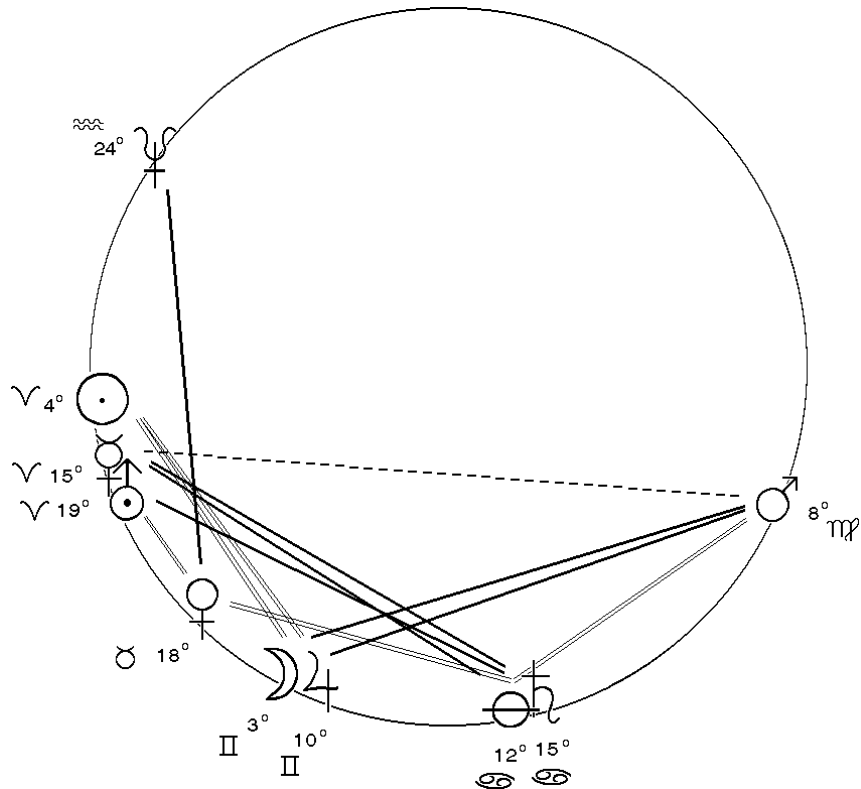
NN: .. den er meget stærk i dette aspekt.

TR: .. Og i *Krebsen*, altså i vandtrigonens kardinale tegn. - Ja, her kan vi måske tilføje noget, hvis vi tager de fire kardinalpunkter. - Hos *Vædderen* har vi som kardinalt princip det rytmiske - hos *Krebsen*: det melodiske - hos *Vægten*: harmonikken - og hos *Stenbukken*: det polyfone. - Så at vi altså her netop har det melodiske som udlignende element til denne spænding. - Jeg mener bestemt, at man tydeligt mærker det hos ham. Ikke sandt? Det er ikke nogen beregnet musik, det flyder på en eller anden måde ud fra det indre. - Ja men De må sige noget nu, De er jo musikere.

NN: Ja hans sidste værker var overhovedet kun melodiske, rent melodisk!

TR: Ja. - For øvrigt også hvis De ser på hans håndskrift, og sammenligner de ældre år med de yngre. Skriften fra de ældre år har det .. som også Bach har, ikke? .. noget flydende i kurverne. - I begyndelse var det mere .. dog mere stift, men senere er det blevet stadig mere flydende. Det er altså helhedsforløbet i hans udvikling.

Telemann

Aha! Telemann - skal vi ikke tage den dygtige Telemann?

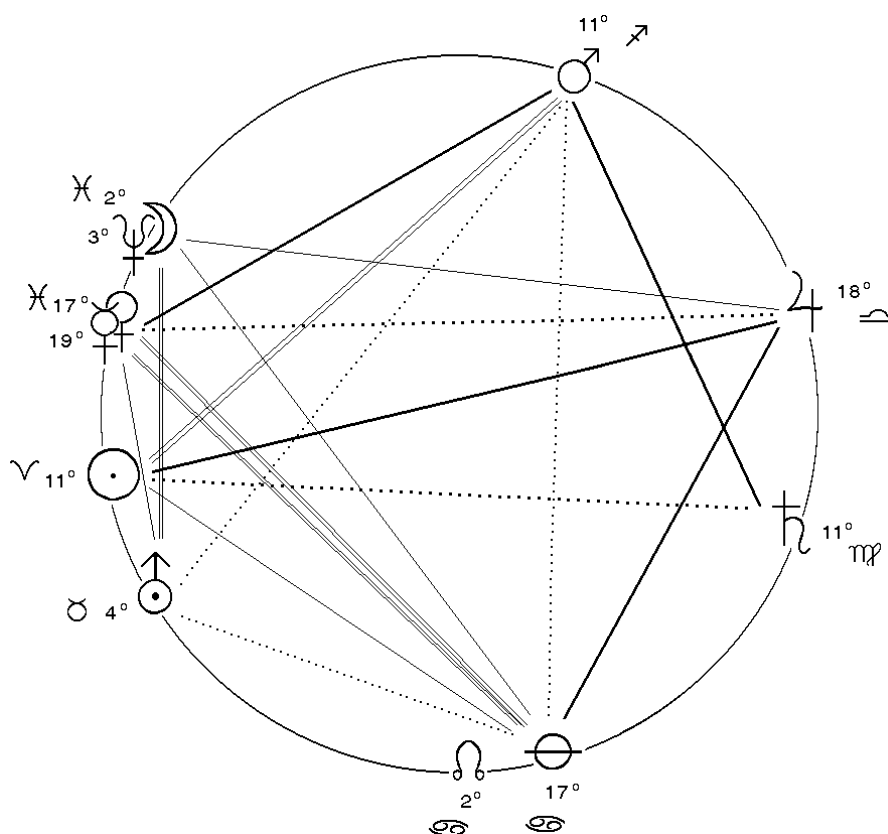
Ja, meget stærkt betonet er altså det rytmiske element (*Vædderen*). - Og *Tvillingerne*, hvad betyder det i musikken? - det er takt. Og det betyder ikke taktudmåling med metronom, men derimod sansen for den nøjagtige .. for taktinddeling. - Og desuden også .. altså i kompositionen en vis skurril klang.

Igen har vi ikke fødselstidspunktet her ..

NN: Hvem er det?

TR: Telemann

- og det har vi heller ikke for Bach. Om Bach ved vi ikke fødselsdagen med sikkerhed. Vi kan kun gøre os visse formodninger .. Men jeg kan vise Dem det ..

J.S. Bach

Ja, noget som altså er centralt betonet, det er igen *Solen i Vædderen* .. det rytmiske element - over for harmonikken (*Vægten*). Ikke sandt? - Men her er det jo .. da det er *Jupiter* .. lad os sige .. en af hovedspændingerne - det man har som udgangspunkt og hvor centeret er, og det man stræber efter som optimum.

Så det jeg allerede har nævnt: *Mars kvadrat Saturn* - altså meget .. nå ja! også skæbnemæssigt noget hæmmet og med oplevelser af gennemgribende art .. som De ved, spærrede den gode by Leipzig ham altid inde. Eller Händel var i Halle, den populære Händel - og den mindre kendte Bach gik til fods fra Leipzig til Halle, kun for at erfare, at Händel lige havde forladt byen! - Eller da der skulle søges om stillingen som kantor ved Thomasskolen, havde man allerede ansat den mere berømte Telemann. Og det lykkedes med nød og næppe den stakkels skolemester Bach, den fattige organist, at komme ind, fordi det var mest belejligt for byrådet. - Ikke sandt? .. med *Saturn* oppositioner eller kvadraturer vil De altid erfare .. eller De kan gøre den erfaring, at der kommer visse skæbnebestemte afkald.

NN: Må jeg stille et spørgsmål? - Hvad med Måneknuderne?

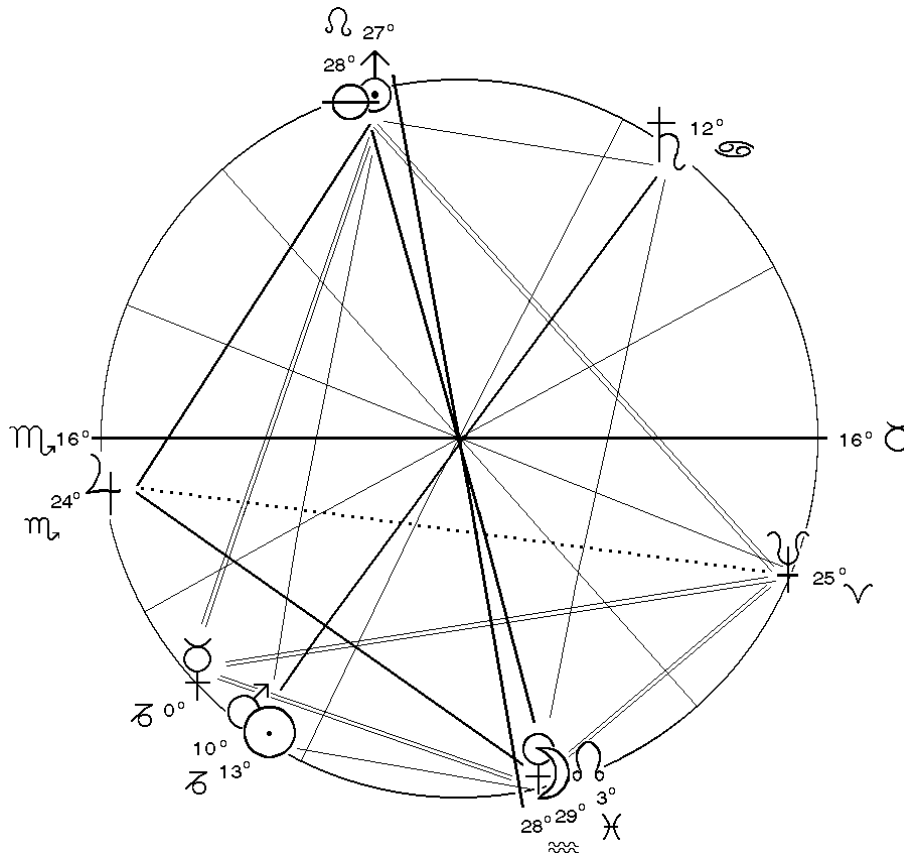
TR: Måneknuden, aha! - ja den er her nede.

NN: Hvad kunne man sige om det?

TR: Ja, vi kan ikke sige alt for meget om Måneknuderne, fordi vi jo ikke kender fødselstidspunktet og i det hele taget er usikre på, hvad dag han er født. Ikke sandt? - vi kan kun sige dette: at her er *Måneknuden* i *Krebsen*, i begyndelsen af *Krebsen*, og det betyder, at det ubevidste liv her har spillet en betydelig rolle. - Og hvis vi ser på aspekterne, er der denne eksakte trigon til *Månen*, og det ville betyde, at meget er foregået ubevidst .. sideløbende med den egentlig færdige chemballo-teknik og beherskelsen af formerne.

Ja, Scarlatti, der har man kun Puccini, der kender man ikke det nøjagtige tidspunkt - men Pergolesi .. det ved man helt nøjagtigt.

Pergolesi

Ja, hvad kan vi så sige om det? - Mange mener jo, at genialitet kan ses i horoskopet, men det kan vi aldrig sige noget om, vel? Vi har kun strukturen. Og vi har en temmelig vanskelig struktur. Dvs. igen finder vi det, som vi allerede så hos Schütz: Venus opposition Uranus, men her sammen med Pluto .. og her Månen. - Altså spændingen, den revolutionære spænding - den spænding, som søger nye former - i det Venus-agtige, i det kunstneriske - den forstærkes her gennem konjunktionen. Vi kan betragte både Pluto og Uranus som omformere, skabere af nye former - blot er Uranus mere åndelig .. lad os sige, en åndelig revolution - og Pluto: det element som .. ja det er jo et meget nutidigt fænomen ... den motivløse handling, som skaber nye betingelser. - Og på den anden side altså Månen og Venus: følelse og sansefølelse i samme punkt.

Er De klar over forskellen mellem følelse og sansefølelse?¹ - Sansefølelser kræver altså sanseindtryk .. og det er klart: sansefølelser går gennem sanserne. Følelser har vi uden sanseindtryk. - Og når vi så finder begge sammen som her, er der enhed mellem

¹ Tysk: Gefühl und Empfindung.

følelse og sansefølelse. Det man berøres af sanseligt, er samtidig følelse - og omvendt: følelser opstår kun af de sanselige indtryk.

Dem har vi altså i opposition. Men samtidig betonet med Jupiter i Skorpionen.

Ja, her kan man nu komme med et udsagn om 1. felt, idet den traditionelle astrologi har ret i, at det også viser sygdomme .. i dette tilfælde en nedbrydende tendens udfra 1. hus. Ikke sandt? - 1. hus er også den personlige fysiognomi forstået rent kropsligt. - Og da har vi nu denne Jupiter i Skorpionen, altså i dette .. ja, for en stor del nedbrydende tegn, i de dobbelte kvadraturer .. og så desuden her: Saturn i opposition til Mars. - Når vi ser det, får det os til at stille spørgsmålet: mon det menneske når at blive gammel? - Og De ved jo også, at han kun blev 27 eller 28 år. Jeg ved ikke, om De sætter særlig stor pris på ham, men mig forekommer det, at det er en af de mere ubehagelige muligheder, som ligger i det.

Men det element eller den faktor, som har en særlig forbindelse til musik, nemlig Neptun, står her, som De ser, i fuldkommen syntetiske aspekter (.. jeg tegner dem med rødt. Mange gør det omvendt. Det er et spørgsmål om, hvilken konvention man vælger. Man kan tænke på arterier, vener - rødt og blå, eller .. Nå ja, der er forskellige opfattelser .. Hvis man kører meget bil, vil man måske tænke på det røde trafiklys .. og mene, at farven har dette forstyrrende over sig. Men den røde farve er egentlig kun et signal, som springer mere i øjnene.)

Ja, er der måske mere at sige om dette her?

PN: Denne stortrion mellem Neptun og Merkur, Uranus - det kan vel også være meget musikalsk f.eks.

TR: Ja, altså Neptun i 6. felt, i arbejdsfeltet, i trion til Merkur - ah-ja! det er egentlig .. en særlig begavelse. Det er nemlig i høj grad evnen til at udføre bestillingsværker uden at tage skade af det, kunstnerisk. De ved jo, at det ofte kan .. det virker ikke ligefrem befordrende på det kunstneriske, når man får et bestillingsværk. Som her, f.eks. at skrive en messe. Men med dette aspekt kan man udføre det uden at tage skade - ikke sandt? .. De ser jo også forbindelsen til Månen/Merkur ... Men det er også det eneste harmoniske, kan man sige.

Ah-ja! se engang ... her har 8. felt igen noget med forholdet til nedbrydning at gøre, nemlig den tidlige død, ikke? - Saturn opposition Mars, her Mars i 2. felt, hvor den "svulmer op". Nedbrydningen lykkes altså ikke mere.

PN: Hvad døde han af, Pergolesi? - Ved De noget om det?

TR: Nej, man ved det ikke. Dengang var der jo også større usikkerhed med hensyn til diagnoser ..

PN: Også måske tuberkulose? - Jeg tænker på Neptun i den forbindelse, som netop står på spidsen af 6. felt, om det kunne udsige noget?

TR: På Neptun? - ja, men den står jo i helt syntetiske aspekter, ikke? - Man ville snarere formode .. her er den almene opløsningstendens - og her, i oppositionen .. Fra Krebsen og opposition Saturn i Stenbukken. Krebsen er bl.a. også maven og bronkierne, så at .. Ja, det kunne også være astma f.eks., med den opposition.

PN: Saturn i 8. hus - betyder det, at opbygningen ikke lykkes, når den står i opposition?

TR: Ja den nedbrydende tendens der er meget stærk, så det er tvivlsomt .. og spørgsmålet er, om de arvelige betingelser for at overvinde det er til stede. Og da arven igen har med Saturn at gøre, og Saturn er opponenteren, er det altså meget tvivlsomt .. ikke sandt? .. man ville med det samme .. altså også hvis man intet vidste om hans liv og skæbne, ville man sætte spørgsmålstejn ved det.

Men en meget smuk figur, ikke? - Meget markant, og alt står i forbindelse med alt andet.

LB: Ville man kunne sige, at Jupiters stilling i 1. hus med disse kvadrater, også kunne have betydning for .. hvad siger man? .. blodproduktionen .. Ville det være for meget at lægge i det?

TR: Ja, hvis han kommer ud over 40-årsalderen, så er han reddet. Men om han opnår det, er jo det tvivlsomme. - Og hvis man tænker i perioder, døde han allerede i Venus-perioden. Vi har jo Venus i opposition til Uranus og kvadrat Jupiter. Man ved det ikke, men under visse omstændigheder kan et lille akut problem have udløst det, f.eks. en forkølelse eller sådan noget.

??

Her har man igen ikke noget fødselstidspunkt. Jeg viser Dem det kun af en bestemt grund. - Vi ser her noget halveret. Han kom ikke ud over denne halvdel: Uranus .. nå ja .. Månen .. det er selvfølgelig usikkert .. Den stærke Uranus/Pluto-spænding .. altså på en eller anden måde også noget revolutionerende - han kom jo virkelig med noget nyt .. men har ikke kunnet udbygge det. Vel?

Så er der Solen i Krebsen, dvs. i kernen egentlig melodisk. Melos er det centrale her.

LB: Hvad kan man egentlig sige, når man ser sådan et horoskop, hvor alle væsenskræfterne kun står i den ene halvdel, altså fra Vædderen til Jomfruen, bortset fra Månen, som vi ikke ved noget om. Hvad opnåede han ikke, eller hvor er hans vakuum?

TR: Ja, jeg har jo forsøgt at give nogle eksempler på det i tredje bind, Cromwell, Napoleon III, til dels Bismarck. Det er mennesker, som ikke når ud over den ene halvdel. De udbygger en halvdel. Altså f.eks. Cromwell netop det kæmpende motiv og puritanismen osv., men de når ikke den anden halvdel. Cromwell har f.eks. slet ingen tilgang til det musiske. - Og her er så egentlig det omvendte tilfælde af Cromwell: fra det musiske har han slet ingen tilgang til det virkelige liv.

Og med Solen kvadrat Jupiter er det altid problematisk, om man når sin egentlige modenhed, eller om han i de år, hvor han skulle modnes, bliver sådan langsomt opblødt så at sige. - Altså det er ikke noget ubetinget behageligt horoskop.

LB: Mars uaspekteret .. hvad kan man sige om det? - i Tvillingerne.

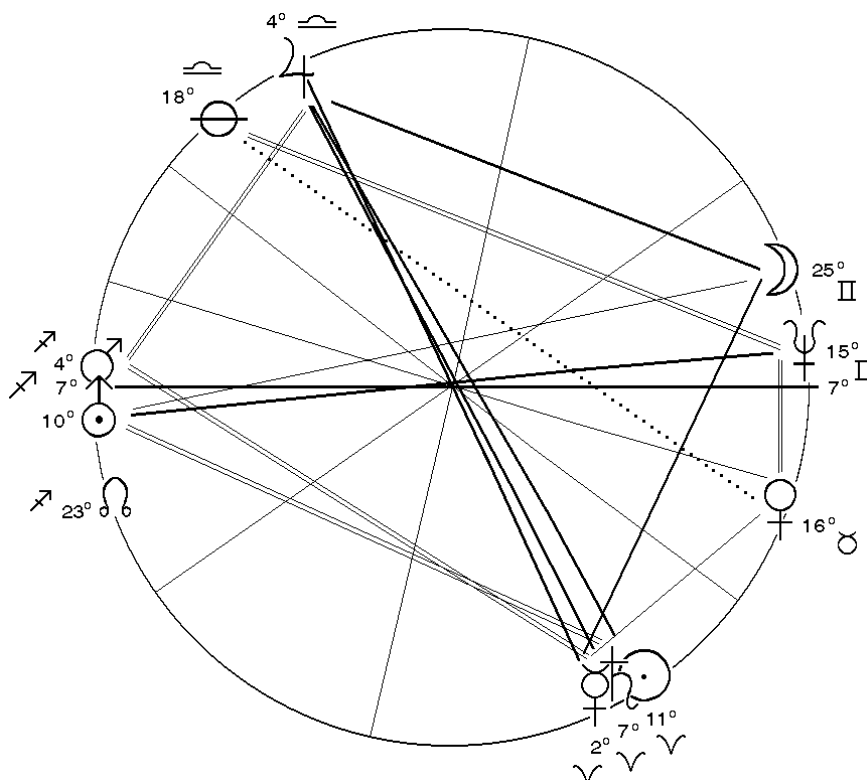
TR: Aha ja - ja ja. - Ja, det er i det hele taget en pointe. De uaspekterede planeter, hvad siger de?

LB: At kræfterne ikke så let finder et udløb til et andet ansatspunkt.

TR: Aha ja. F.eks. en uaspekteret Sol, der er det særlig tydeligt. Det er så at sige en stor virksomhed, men hos direktionen er alle telefonledninger kappet over. Der kan ikke træffes nogen beslutninger, som når ud i de enkelte afdelinger - eller omvendt, der kommer ikke rigtig information ind. Det er ofte mennesker .. ja de er meget .. alt er i orden .. ven med alle osv. - men de har ikke nogen indre direktion. De finder ikke ind til deres centrum. Eller den indre kerne kan ikke komme til udtryk. Det er et særligt problem.

Nu vil vi igen vælge en, hvor vi kender den nøjagtige fødselstid. - Ja det er Haydn.

Haydn

Og der har vi Skytte Ascendant med Mars og Uranus. - Igen fornyelsen fra Uranus. Og i Vædderen har vi Solen, Saturn og Merkur, dvs. fem planeter i ildtegn. Så her kan man vist godt forvente noget dynamisk, ikke sandt?

Og heroppe har vi Jupiter i Vægten, som kulminerer - det meningsgivende så at sige ved den øvre meridian .. den ligger jo noget skævt - Jupiter i Vægten - og dermed er han det gode, harmoniske, verdenstilpassede eller socialt tilpassede menneske.

Man kan sige, her, ud fra Vædderen, og ud fra Skytten er han egentlig en mytterist eller .. som en væddeløbshest, der kun behøver blive sluppet løs på banen - og udadtil så den imødekommende, venlige gestus. - Han var et meget mærkeligt menneske.

PN: Det udlignende punkt i Skytten kan man måske også se som noget symfonisk ... jeg ved ikke .. dette "symfoniske" .. Beethoven, Sibelius, Haydn - symfonikere ..

TR: Aha! ja. Ja og så altså den overdrevent store produktion.

PN: Det jeg mener, er egentlig den symfoniske linie, altså denne buespænding .. egentlig som Skytten ...

TR: Javel! denne bue, ja ja. - Nå ja, i det opadgående anstrøg, har vi disse hurtige arbejder. De ved jo, hvor hurtigt han har sammensat en symfoni. - Og så igen nedstrøget - og så igen det nye, ikke?

PN: Jeg tænker helt konkret på formen, på den symfoniske form, som en slags Skytte-form, så at sige.

TR: Aha! ja.

PN: .. fordi det virkelig er en buespæding par excellence ..

TR: Ja, det er netop .. fra den side kan De se det .. ja ..

PN: .. med Beethoven og Sibelius som de store symfonikere.

TR: Ja, ja ja. - Ja, og til syvende og sidst har han jo egentlig skabt den symfoniske form, ikke sandt! - Det er jo det uraniske, det fornyende, det nye. Og samtidig .. ja, og så også kvartetformen, ikke? - men samtidig Jupiter i Vægten .. han har altså bragt det i smuk orden .. så det endda kan læres skolemæssigt.

NN: Hvad ville de sige om partnerskabet der, med Månen i Tvillingerne?

PN: En tvespaltning, som ikke er lykkedes!

TR: Ja - ud fra det forstår man hans Kanon "Altes böses Weib", ikke sandt?

PN: .. med to forhold.

TR: Ja, ikke sandt? ... med hensyn til ægteskabet er der ikke så meget godt at sige. På det område kan man altså ikke forvente den store harmoni. Det er helt .. Ja, det er også vigtigt! - Figuren er jo bygget op helt fortil, omkring Ascendanten. - Det er hovedspændingen: Meridianen - og dette her mod Ascendanten. Dvs. hele aktiviteten ligger i hans egen person - og partnerskabet, det er en tåget og noget dissonant sag.

LB: Hans samvittighed og pligtfølelse ...

TR: Hvad siger De?

LB: Hans pligtfølelse og .. det var .. ja hvordan siger man det .. hans samvittighed var meget stærkt aktiveret i hans arbejde ...

TR: Ja - ha! ja - også ...

LB: .. også på grund af Saturn/Solen. Også at han først sent kom til at skrive musik. Han havde først visse hindringer, som skulle overvindes, altså Haydn.

PN: Men Mozart havde jo samme konstellation, og han kom da ikke sent i gang med det!

TR: Nej, altså konjunktionen Saturn og Solen .. ja-e, nu er der jo en forskel. - Hos Mozart har vi konjunktionen .. (vi vil se på det senere) i Vandmanden. Og her er det i Vædderen. Hos Vædderen finder man hyppigt .. som en af fremtrædelsesformerne .. dette ensprede, skyklapagtige. Dvs. når Saturn der tager form af en pligttanke: "Jeg er Grev Esterházy's tjener!" - og: "det og det forlanger man af mig." - så går det ensprede videre derfra. - Anderledes er det hos Mozart, med konjunktionen i Vandmanden. Der tilhører han så at sige hele menneskeheden. - Men her, ud fra Vædderen, er det rettet mod det ene mål.

PN: Hos Mozart er rækkefølgen også anderledes, ikke sandt? Der er Saturn og ...

TR: Ja, ja ja, rækkefølgen er en anden. - Og med opposition .. De ved jo sikkert, hvad der skete med hans hovede, da han var død?

NN: Nej ...

TR: Ikke sandt? - Dengang var man jo særlig optaget af Galls fysiognomi. Og en beundrer .. man kaldte det frenologi .. han huggede hovedet af den døde Haydn og tog hjerneskallen med sig. Og så kom Grev Esterházy: "Det var min tjener, min ansatte - hovedet tilhører mig!" .. Og .. ja .. og mandens tjener solgte ham så det forkerete hovede. Ikke? - For løsepengene gav disse to ham et andet hovede. Så man stadig i dag ikke er helt sikker på, om det nu er det egentlige hovede, som han der fik. Ikke sandt? - altså noget meget mærkeligt!

PN: Men det står vel ikke i kosmogrammet?

TR: Nej, nej, men her med Saturn konjunktion Solen kan man godt forvente sådanne makabre sager. Og som De ved, skete der også makabre ting hos Baudelaire. Hos Mozart med hans begravelse. Man ved jo slet ikke, hvor han er begravet osv. ... (Nu kommer vist signalet ...)

NN: Kan vi holde en kort pause?

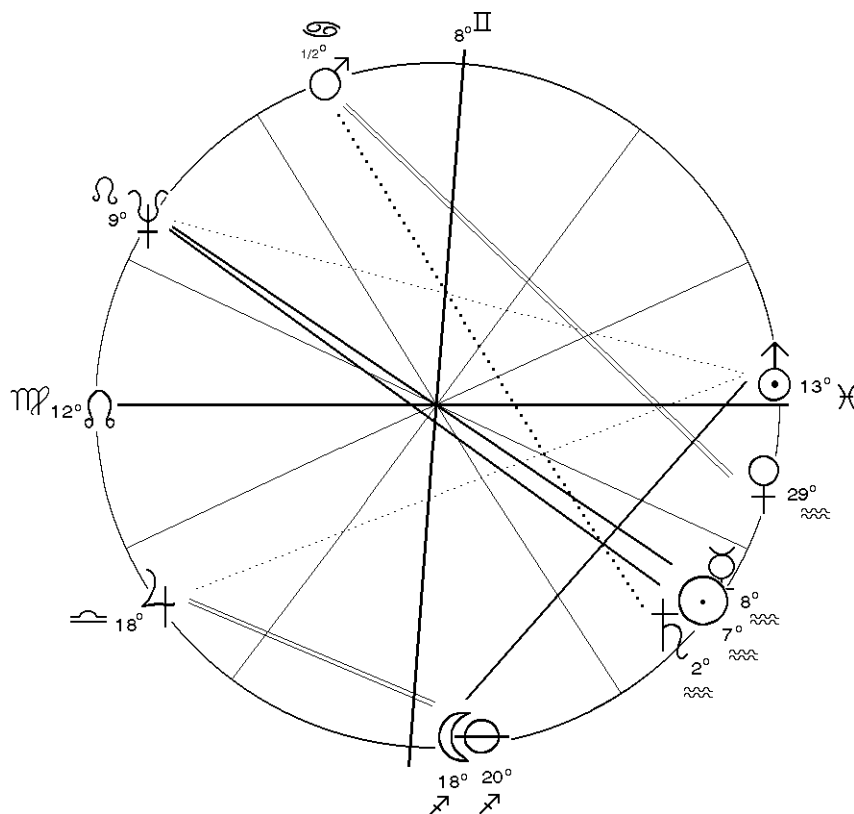
TR: Aha! ja. - Ja nu må vi komme os over Haydn.

Ja, dette billede - jeg ved ikke, om De ved, hvem det er, hvis fødselskonstellation?

NN: Mozart.

TR: Ja, ja.

Mozart

- Det ville man ikke komme på ud fra den gennemsnitlige mening om Mozart, det harmoniske smilende menneske, vel? - særlig harmonisk er det ikke.

Men hvad kan vi nu sige om det? - Her har vi igen Saturn, Solen, Merkur i konjunktion, i opposition til Neptun. Og noget vi kan sige om konjunktionen er, at Solen og Saturn samtidig er de to fadersymboler. Og ved sådanne konjunktioner er det i det hele taget vigtigt at lægge mærke til rækkefølgen i Dyrekredsen. Altså Saturn går forrest, så kommer Solen, og nu Merkur. Her spiller arven fra faderen ind. - Faderen har givet ham en rigdom af former med, som han helt selvfølgeligt har bevæget sig i.

Oppositionen her til Neptun er ganske vist tegnet blå, og det er en højeste spænding. Men opposition skal ikke uden videre betragtes som noget dårligt .. som man sædvanligvis, altså konventionelt opfatter det, men tværtimod! Den højeste spænding er nået, videre går det ikke mere, kun syntesen er stadig en mulighed - eller man bliver kastet frem og tilbage.

Den dissonante side af denne Neptun i 12. felt, kan man jo se deri, hvis man tænker på hans endeligt ... altså ikke kun at han døde tidligt, men at egentlig ingen var med til begravelsen. Vennerne gik med i snedriverne hen til porten. Hans kone Constanze var

overhovedet ikke med. Og så blev snefygningen for kraftig, så vendte de om, og man ved slet ikke, hvor Mozart overhovedet er begravet .. i en grav for pestofre, altså i en massegrav? - Der har vi en side af det neptuniske, af 12. felt: dette at være sporløst forsvundet.

Ja, nu noget mærkeligt - konjunktionen Månen og Pluto. - Månen henviser egentlig altid til barndommen på en eller anden måde, men at han var et vidunderbarn, kan man ikke uden videre sige - heller ikke når der er dette smukke Jupiter-aspekt - det er noget, som ligger uden for horoskopet. - Men noget meget plutonisk ... Ja, man førte ham jo rundt som vidunderbarn som en dresseret abe, tvunget ned i et kostume, altså meget ubarnligt, ikke? .. og førte ham rundt i hele Europa. Og det er typisk plutonisk: masken, maskeringen. Når man så at sige bliver anbragt bag en maske. Ikke sandt? Det er den negative form. Men der findes en positiv form for maske. Hvis de tænker på gamle rituelle danse og skuespil .. hvor altså masken spiller hovedrollen. Masken er ikke kun en fordærver af det egentlige, men en transponering til noget overpersonligt. Og jeg tror også, det har spillet en væsentlig rolle hos ham senere, at kunne transponere sig selv til forskellige stilarter, forskellige indflydelser tilsammen, sådan hurtigt ... Det er selvfølgelig hele tiden Mozart, ikke? Men det er mange forskellige ting, som han har optaget i sig, og som han har bragt på musikalsk form.

PN: Altså operaerne?

TR: Hvad sagde De?

PN: Operaerne.

TR: Ja .. ja. - Ja, operaerne, messerne, ikke sandt?

PN: Og disse maskeringer ses måske mest i operaerne, som disse operafigurer?

TR: Ja, ikke sandt? - når han skrev en opera, gik han ind i det. Når han skrev en messe, går han ind i messens form. - Et eller andet sted stikker den egentlige Mozart jo altid bag, men han er så at sige trådt ind i en rolle. Måske er "rolle" bedre end en maske?

PN: Jeg tænkte jo også på forskellige personligheder, de forskellige figurer, som han har skabt, hvor han er suveræn, ikke sandt? - til at fremstille helt forskellige personligheder. Det kan måske også opfattes plutonisk?

TR: Ah! ja, ja. - Hvis man ønsker at finde et stikord, ligesom da vi gennemgik planeterne, så kan man sige "metamorfose", ikke sandt? - Metamorfosen er her det udslagsgivende moment. Og af andre havde Goethe det i 1. felt .. for hvem det blev et af hovedtemaerne. - Men igen, moralsk set eller udviklingsmæssigt - hvilken form det har, det kan man ikke sige, netop med Pluto. - Hos Goethe har vi den .. i 1. felt hos Cesare Borgia, og hos masse-mordere .. jeg ved ikke, om De kender navnene .. Kürten og Landru osv. - dvs. mennesker som i hverdagen optræder under en god borgerlig maske, og man har derfor holdt dem for gode borgere - men

om natten er de gået amok og har foretaget deres ugerninger ... - For øvrigt også hos Cesare Borgia.

Også Goethe har på en eller anden måde haft dette element i sig. Det vi kalder "varulv", altså at kunne forvandle sig til noget andet. - Han har jo sagt: "Jeg ville være i stand til at begå en hvilken som helst forbrydelse." - Forestil Dem det! At Goethe sagde sådan. At han havde disse dæmoniske kræfter i sig. Ja, og til syvende og sidst, hvis De tænker på hans Faust .. Faust og Mefisto, det er jo egentlig også masker, det er roller, som han har taget på.

Og nu altså hos Mozart. Ja De nævner altså med rette disse operaer. Immervæk har han jo skabt en Don Giovanni eller .. altså operafigurer, som er enestående, og som ikke kun er individuelle personer, men som i deres rolle repræsenterer noget bestemt.

Ja, hvad kan vi nu sige om Mars trigon Venus? Det er den side, som vi sædvanligvis ser, ikke! .. den ..

PN: Det melodiske.

TR: .. den harmoniske Mozart ja. Det er det, som tiltaler alle mennesker .. ja, det går over i den elskværdige melodik, der med Mars i Krebsen. - Ja, Venus er i Vandmanden, i de sidste grader, hvor vi har overgangen til Fiskene ganske tæt på. Man kan godt sige, at den gennem aspektet bliver trukket over til Fiskene.

Og denne Uranus ved Descendanten .. for øvrigt fysiognomisk .. på afbildningerne af ham i profil, lægger man mærke til næsen, der stikker frem .. noget der sidder fuldstændig disharmonisk i dette ansigt, denne uregelmæssighed. Det er så markant fysiognomisk for Uranus. - F.eks. hos Edgar Hoffmann, hvor man ikke kender fødselstiden .. han har en konjunktion af Jupiter og Uranus i Tvillingerne. Og det har jeg så rykket frem, så det kommer på Ascendanten. Ikke sandt? det forekom mig virkningsfuldt og rigtigt. Og senere har man fundet fødselstiden, og det stemte nøjagtigt! - Altså dette disharmonisk fremstikkende ..

Og hvad kan vi sige om hans ægteskabsproblemer .. hvis De kender biografien.

PN: Må jeg spørge angående denne næse. Har næse med Descendant at gøre, eller hvad?

TR: Ja. Ah! ja. - De fysiognomiske kendetegn for planetstillingerne, de viser sig her ved Ascendanten, ved MC, ved Descendanten og IC - dvs. de kardinale punkter, ved hjørnepunkterne. Ved IC er det dog så at sige i det skjulte. Hvis Uranus havde været her nede, så ville .. dette absurde være skjult.

Ved De noget om hans ægteskabsproblematik, altså partnerskabsproblematikken? - Egentlig er han så at sige blevet narret til at gifte sig med Constanze .. denne Mutter Weber må jo have været en frygtelig "Kirsten giftekniv" .. Han havde først forelsket sig i Aloysia og fik hende anbragt som sangerinde ved et hof i München, men hun forlod ham. Og så kom han til Wien.

Ja, angående partnerskab kender De sikkert i det hele taget til uoverensstemmelserne med ærkebiskoppen, ikke sandt? - Grev Arco, kammerherren, havde befordret ham ud med et spark, og efter denne ydmygelse var han taget til Wien .. altså igen til denne Mutter Weber,

moderen til hans tidligere elskede - og der var så Constanze, søsteren. Og denne Weber .. (som for øvrigt trods alt er en kusine til Carl Maria von Weber) - hun havde afpasset det sådan, at mens han var sammen med Constanze på sofaen, befandt hendes formynder sig allerede udenfor sammen med Mutter Weber .. (altså rænkespil af værste slags) - de stod så og ventede, indtil der blev stille, og så kom startsignalet .. "Nu går det løs!" - og formynderen optrådte så med stor patos: "Hvad ser jeg! Min myndling Constanze sammen med en komponist!" - dengang var det et fag, man så på med stor foragt .. - og nu må de gifte sig! - Ikke sandt? - Hvorpå den stakkels Mozart, som jo dog var et meget påvirkeligt menneske, som De kan forstille Dem, Mars i Krebsen, og som ikke opbød særlig stor modstand - den stakkels Mozart gik så for sin æres skyld ind på at gifte sig med Constanze - som så fulgte sine tilbøjeligheder og tog til Baden ved Wien for at more sig, og den stakkels Mozart skulle hele tiden skaffe penge - og til sidst er hun ikke engang taget med til hans begravelse. - Så man kan ikke just sige, at hun var en harmonisk eller særlig forstående partner.

Men når man har en sådan planetstilling, er det også sådan, at man tiltrækkes af dette absurde. Forstår De? Man har så at sige brug for det som en anspore udefra. Ikke? - det er jo omverdenen, det anderledes i omverdenen, partneren.

PN: Denne kvadrat til Månen - Måne/Uranus - kan det være ophidsede emotioner?

TR: Ja - nå ja! - og det spontane, som ligger i det. - Som De ved, med Don Giovanni, Ouverturen, ikke? - Førsteopførelsen var i Prag, og den skulle finde sted om aftenen, og han var slet ikke færdig med Ouverturen. Da han så spurgte gæstgiveren, der hvor han boede: "Hvad skal vi ha' i dag?" .. altså hvad skulle de have at spise? - sagde han: "Nudler skal vi ha' i dag! - Og straks gik det løs hos ham: "nudler-ska'-vi-ha' - nudler-ska'-vi-ha' - nudler-nudler-ska'-vi-ha'" osv. , og han sprang op, skrev det ned, og havde dermed begyndelsen på Ouverturen.

Ikke sandt? så spontant er det undertiden foregået hos ham.

Eller det fænomen, ud fra Vandmanden, at man kan foretage sig forskellige ting samtidigt. Det er forekommet, at han samtidig har skrevet noder, altså har udfyldt et tema, og til den ene side har dikteret et brev og til den anden har underholdt sig med en gæst - altså har gjort tre ting samtidigt. Ikke sandt? det er jo noget, man egentlig kun kan gøre med Vandmanden betonet.

PN: Måske også med Tvillingerne på Meridianen? - med betoning af Tvillingerne.

TR: Ja - hos Tvillingerne er sagen den, at man .. som vi kalder det, har "to jern i ilden", ikke? - at man gør to ting samtidigt. Men her er det altså tre ting samtidigt. - Noget man undertiden oplever i et rejsebureau, hvor ekspedienten søger i køreplanen efter togafgang, mens han giver en anden oplysninger. Ikke sandt? man kan gennemføre to .. flere funktioner samtidigt.

PN: Hvordan vurderer De Meridianen i sådanne tilfælde?

TR: Hvad sagde De ...?

PN: Meridianen - altså hvordan vurderer De den?

TR: .. Meridian!

PN: Altså hvis det er Tvillinge-betonet, er det den art syn på livet .. altså en slags fluktuering af livet .. udadtil?

TR: Ja, altså ud fra Tvillingerne søger man mere omstillingen - hvis en sag begynder at blive besværlig, søger man det modsatte - når det så bliver besværligt, vender man det om igen. Ligesom Anatole France: "En person, som ikke modsiger sig selv to gange dagligt, er en pedant!" .. til forskel fra Tyren. Hos Tyren holder man sig fast til samme sag. Hos Tvillingerne er der denne siksak-linie.

PN: Men et ansigt vendt mod verden, ved Meridianen - er det sådan, det skal bedømmes?

TR: Ah! ja ja - det er så et spørgsmål om Ascendant. En Tvillinge-Ascendant kræver et bestemt ansigt, at man forventer det ansigt. Men så kan der forekomme en tvedeling, så man har et bestemt ansigt vendt mod verden, og et andet ansigt hjemme - det findes! - Ja? ..

LB: Og hvis man skal tale personligt, udviklingsmæssigt om Mozart, altså ikke kompositorisk, men personligt udviklingsmæssigt - hvad ville man kunne sige om denne tætte konjunktion mellem Månen og Pluto? Det giver dog .. man kunne sige, følelsesmæssigt .. en følelsesmæssig forvandling, som han .. (hvordan siger man det ..) .. som han måtte gennemleve. Eller ..

TR: Ja, ja ja men ..

LB: Også det, at han var frimurer og beskæftigede sig med de store spørgsmål.

TR: Ja nu er det to ting .. For det første, ren udvikling, som man sædvanligvis forestiller sig udvikling, er der slet ikke noget af. Derimod er det sådan .. når man ser Ascendant Jomfruen, dette perfektionens tegn, og man begrænser sig til sit eget .. og den opstigende Måneknude, ikke? - sådan viser han sig som person, og egentlig færdig! - ikke sandt? .. som personlighed, færdig. Og han har også komponeret, da han var ganske ung, og han er simpelthen som han er.

Og temaet frimureri er givet med betoningen af Vandmanden, ikke? Fire komponenter i Vandmanden. - Og hos Vandmanden drejer det sig .. ved en vis grad af udvikling .. om den almene menneskekærlighed og det alment menneskelige, som står over det personlige. Selv, altså som personlighed, her analog Jomfru-Ascendanten, er han noget meget prægnant og enestående, men i hans stræben, her ud fra Solen, Saturn og Merkur og Venus, er det

Vandmanden, dvs. rettet mod det alment menneskelige. Og i det optimale princip her: Jupiter i Vægten: igen det at kombinere mange forskellige ting til en enhed, og det gælder også de menneskelige ytringsformer.

Ja, det er et meget mærkeligt horoskop. Og med oppositionen, som jo går til 6. felt, kan man igen sige, ja, altså hvad livslængden angår, er det meget tvivlsomt.

Ah! ja, her kommer vi til noget .. altså 8. felt, der er ikke nogen planet i det, men på spidsen er tegnet Fiskene, og for det træder Neptun ind. Forstår De? På den måde kan vi dømme om områder, som ikke er besat. - Det er ikke enhver, der er gift, som behøver at have 7. felt betonet, men så ser vi på tegnet på Descendanten og det planetare modsvar, og det ville i det tilfælde være Jupiter og Neptun. Og Neptun er det, der kommer til, til Jupiter. Dsv. vi bedømmer 8. felt ud fra Neptun og ser oppositionen. Noget der er meget negativt. Og man ved jo egentlig ikke, hvad han døde af. Man mener jo, at Salieri stod ved dødslejet, og at han gav ham gift. Det ville svare til det neptuniske, men sikkert er det ikke.

Ud fra Jomfru-Ascendanten har vi igen færdigheden, fingerfærdigheden.

PN: Måneknuden på Ascendanten, vil det sige, at gå ind i det ubevidste ... ?

TR: Ah! ja .. ud fra den personlige ytring og måde at ytre sig på, udgår dette ubevidste - det er infaldsdøren. - Ja?

NN: Det forekommer mig, at ingen af de store musikere, som vi har set, har haft planeter i 5. felt .. Og det er det specifikt skabende, er det ikke?

TR: Jo - hos Haydn var Venus i Tyren i 5. hus.

NN: Men det var kun et enkelt eksempel.

TR: Ja ja, ja.

NN: Man skulle forvente, at der var mange planeter i dette felt.

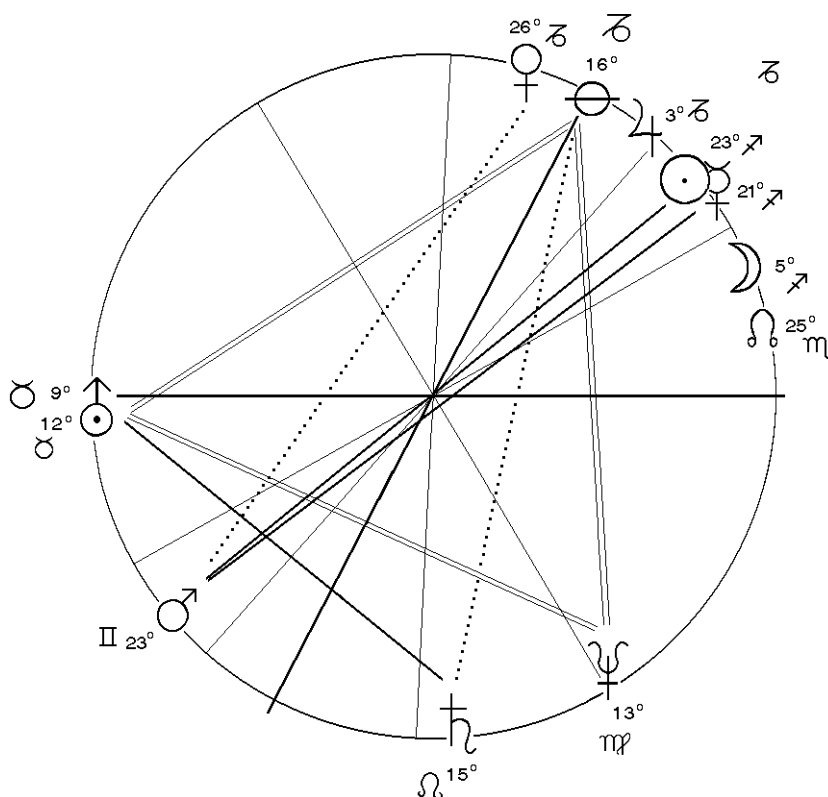
TR: Det er mere hos skuespillere, at man kan forvente det. Der har vi skuespilkunsten - og hos mennesker, som har mange kærlighedsaffærer .. Nå ja hos Mozart, med Mars trigon Venus, vil det heller ikke have været så få. Man ved ikke særlig meget om det - med Mars i Krebsen. Men det har ikke denne store betydning.

Ja - altså der kan man også måske sige noget. - Det 5. felt .. på den anden side igen Venus .. altså kærlighed og kærlighed er to ting. Nemlig kærlighedseventyret, glæden ved eventyret og i det hele tage, jeg kunne fristes til at sige, en begavelse for kærlighedseventyr - det hører til i 5. felt. - Den erotiske reaktion taget for sig, altså hos .. i det kvindelige tilfælde, hører til Venus. Ikke sandt? Og symbolet for elskereren er Mars. - Omvendt hos manden. Det mandlige driftssymbol er Mars, og den udligningspartner, man søger, den erotiske, vises gennem Venus. Altså en kombineret sag.

Ja hos Haydn kan man godt formode, at han har taget revanche for sin böse kone, men analog Venus i Tyren, at han har holdt det skjult.

Og nu Beethoven. - Man ved ikke nøjagtig hvad dag, han er født.

Beethoven

Ja det er jo noget spekulativt, og frem for alt også med hensyn til dagen - man har jo kun dåbsdagen. Hvis vi vælger dagen før - hvad der er sandsynligt - ville Månen her komme ind i Skorpionen, og det er mere sandsynligt. Så ville Månen her stå mere i dissonansforhold til Saturn. - Men hvad man kan være sikker på, er altså her konjunktionen Merkur med Solen og oppositionen til Mars. Dvs. denne dynamik, den er sikker.

Så er der Jupiter i Stenbukken og Venus i Stenbukken, og kulminerende altså Pluto her i Stenbukken.

Det er jo interessant, at de tre transsaturnier, Uranus, Neptun og Pluto, står i stortrigon. Når det er tilfældet, kan man sige, at en epoke skifter. Der opstår noget helt andet end hidtil - altså i det tilfælde jo den frie musiker. Ikke? Indtil da var de jo egentlig kun ansatte ved hoffet. Ikke sandt? - den frie musiker, den frie personlighed, også med de uvaner, der følger med .. kunne man sige.

Ascendanten i Tyren er ikke sikkert, men sandsynligt. - Ascendant Tyren med Uranus er sandsynligt.

Ikke sandt? - vi har her et mærkeligt overgangsfænomen. Det revolutionære element (Uranus) - hos Stenbukken egentlig den traditionelle form - begge dele sammen og i denne trigon her: et skift. - Her: Saturn .. Ah! ja .. der har vi noget! - Saturn og Mars har at gøre med

gehør. - Fremfor alt Saturn, og her altså .. det taler jo også for kvadraturen til Månen, at Månen skulle være i Skorpionen - han ville så være født dagen før.

LB: Og så dynamikken i hans musik.

TR: Hvad sagde De?

LB: .. dynamikken i hans musik ligger også i oppositioner.

TR: Nå ja .. det er naturligvis .. Solen i Skytten og opposition Mars, så er den temmelig sikret ja.

PN: Der er ikke noget harmoniserende punkt .. Jeg mener, Saturn er for upræcis?

TR: Nej, det rækker ikke. Fra Saturn ville der snarere være en trigon til Månen, men til Solen når den ikke - 8 grader, det er meget svagt.

PN: Ja. - Men alligevel fornemmer man den stærke form i Saturn-forbindelserne som harmoniserende punkter.

IK: (Lidt højere måske!)

TR: Ja, ja ja, man kunne ...

Ja, igen må man se på sammenhængen .. netop Saturn er jo nu dominant over Stenbukken, hvor Venus og Jupiter og Pluto står. På den ene side er det jo holdepunktet, ikke? - over for en dynamik, som sprænger alt. Her (oppositionen) er dynamikken - som egentlig ikke lader sig beherske med fysikken alene. Hvis vi tænker på Fidelio, ikke? - det er egentlig ikke en fastholdt form, en styret komposition, men det er en dynamisk overeksponering .. sådan oplever jeg det, som udenforstående. Og så på den anden side alligevel at stå over formen og kunne beherske den - det er så givet her oppe i Stenbukken.

Og så compensationen .. vil jeg kalde det - Mars i Tvillingerne, som går ind i variationerne. Altså en variationens mester, kan man sige, hvormed han springer til højre og venstre og omformer det osv.

Og Saturn i Løven - her har vi det tragiske motiv.

LB: Hvad betyder det? - "en konge i fangeskab"?

TR: Ja, med Saturn i Løven har vi for det meste det autokratiske som aldringsfænomen. - F.eks. hos Hitler, som havde det i 10. felt, hvor det så selvfølgelig har vist sig udadtil. - Og her .. altså på en eller anden måde havde Beethoven meget stærke autokratiske træk, og .. (derfor findes der så mange Beethoven-huse, ikke?). - Da han havde fået hænderne

overophedet af at spille klaver, tog han et krus vand og kølede dem af! .. (det vil jo få skuden til at ruste efterhånden) - Og så kender De sikkert også historien med hans nevø og hans broder .. altså temmelig .. autokratisk. - Og jeg kan sige, at det hører med til de psykiske komponenter for høreskaden. Man siger jo også: "Den der hører dårligt, er mistroisk." - Man tror altid, at det er en følge af sygdommen. Men man kan også sige, at mistro er en del af hans væsen. - Ikke sandt?, sådan er der altid visse symptomer, som løber parallelt.

Eller ved astma, ikke? - Ved astma vil De altid finde en undertrykt aggression. Hvis De støder på en astmatiker, så prøv at søg efter det, der fremkalder hans aggressioner. - Sådan findes der for alle sygdomme bestemte psykiske parallelle symptomer - og her er det altså autokratien.

LB: Hvad ville De nævne som modsvar for synet? Altså hvis man er nærsynet, eller langsynet. Der må jo også være visse modsvar?

TR: Jae, delvis hjertet, og kredsløbssvagheder, og .. men psykisk er det egentlig et spørgsmål om selvtillid.

LB: Er der noget introvert eller ekstrovert i denne kort- eller langsynethed?

TR: Nej, på den måde kan man ikke skelne der.

LB: Nej.

Carl Maria von Weber, interesserer han Dem?

Nej, siger De, men ... Ikke Webern, men Carl Maria von Weber.

Nå ja, vi kan tage den næste her.

??

Det er noget fattigt. - De kan allerede se af figuren, hvis De tænker på Beethoven f.eks. .. det gør ikke samme indtryk. - Ganske vist igen Uranus/Venus oppositionen, som vi jo har fundet meget hyppigt. Men Uranus står helt .. jeg vil sige, egentlig i det døde punkt.

Ja, jeg behøver jo ikke belære Dem om ham, men igen betragte et nyt

??

Men egentlig ikke nogen ny form, vel?

LB: Og Månen også der uaspekteret.

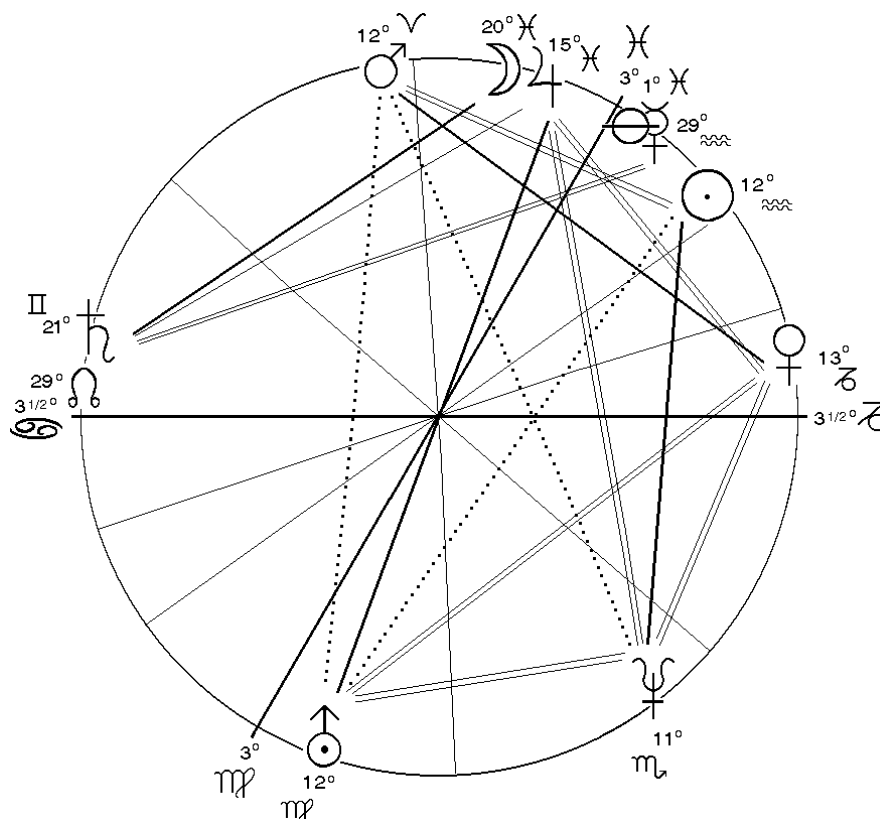
TR: Månen ja ja - ja.

LB: Men Neptun står stærkt.

TR: Nå ja. Det er .. til syvende og sidst er det et nedarvet anlæg .. han er fra en familie af musikere. Det var der alt sammen på forhånd - det gav ham også penge, ikke? - står dog smukt i 2. felt med trigon Saturn og sextil Mars.

Ja, jeg tror, at dette her siger mere. - Det er Franz Schubert.

Franz Schubert

Her har vi f.eks. noget, som jeg kalder det "døde punkt", denne Saturn der i 12. hus. Det er som en blindgyde. Hvad hedder det på dansk, "Zackgasse".

LB: Ja "blindgyde". En blindgyde.

TR: Ja - en blindgyde, altså noget hvorfra det ikke rigtig er nogen udvej. Saturn og i kvadrat til Månen. Det ser man hyppigt hos folk, der dør tidligt som Schubert. - Så Uranus, som jo altid er vigtig her - Uranus i opposition til Jupiter - og som harmoniserende punkt Venus, den kunstneriske formgivelse.

Det er egentlig er meget smuk figur. Alt holdes smukt sammen - med undtagelse af Saturn der.

Så har vi Ascendant Krebsen og deroppe Jupiter og Månen i Fiskene - noget meget blødt, ikke? - blødt og melodisk.

Solen i Vandmanden og Merkur i Vandmanden, dvs. det er ikke simpelthen kun følsomt, men også gennemtrængt af ånd og igen bragt ind i en systematik.

Ja, her har vi igen noget i 5. felt, nemlig Neptun. Og vi kan forestille os Schubert i kredsen af venner, hvordan han har spillet for dem, og også at det var muligt for ham at improvisere sammen med andre. Og tænk på, hvordan Forellekvintetten er opstået, ikke? - altså også sådanne sager, hører til i 5. felt.

PN: Igen Måneknuden ved Ascendanten.

TR: Ja, ja ja, som hos Mozart.

NN: De har 5 minutter nu.

TR: Aha! ja. - Ja altså 5 minutter mere - skal vi trække lod om den næste eller ... ah! ja.

LB: Har De også Wagner?

TR: Hvad sagde De?

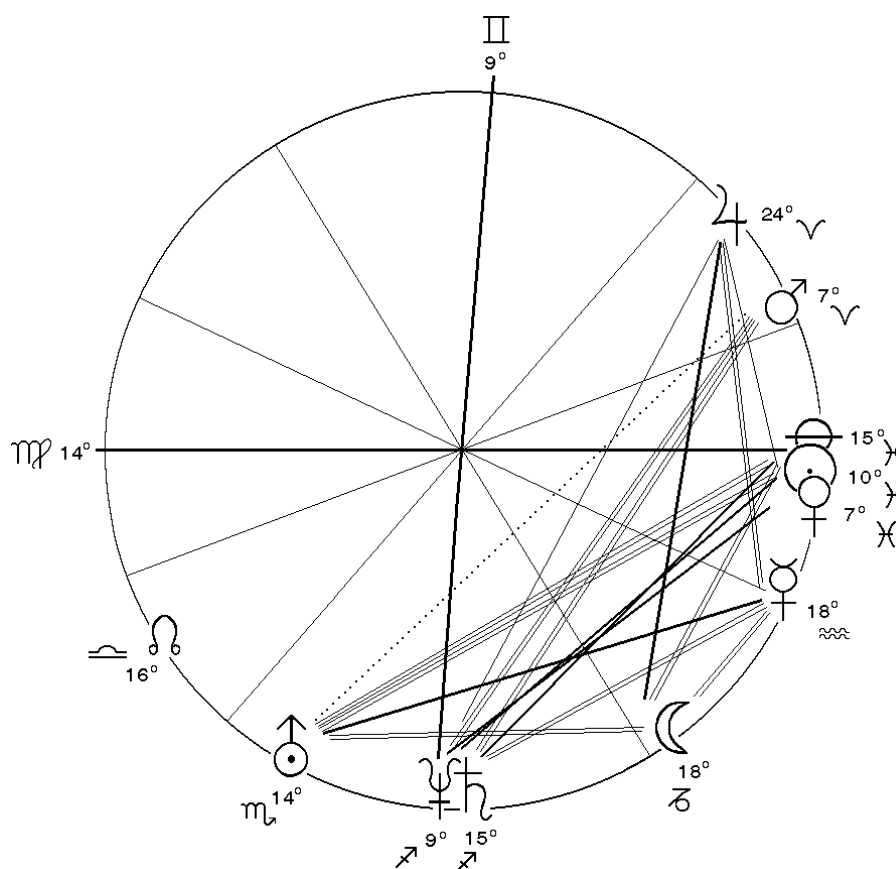
LB: De har ikke Wagners horoskop?

TR: Jo det har jeg også. - Men lad os se på ham her. ...

Ja, hvem kan det være?

PN: Chopin ...

Chopin

Ja, meget rigtigt ja. Det er Chopin. Man ser af hele figuren, at det er noget gracilt og bevægeligt. Ikke? - Solen i Fiskene, og dernede Saturn og Neptun sammen i Skytten. - Ascendant Jomfruen, noget bevægeligt og skrøbeligt samtidig - og alligevel igen Mars og Jupiter i Vædderen, på en eller anden måde alligevel stærk i udtrykket.

Ja og egentlig hele opbygningen af denne figur har sådan noget gracilt og .. tænk på det forrige - det er ikke fast bygget - tænk på Monteverdi, denne storartede, formale figur .. altså alt det er opløst her.

Det hører nemlig også med til tydingen, at man simpelthen betragter figuren og ser, hvordan den er opbygget.

PN: Det er også kun halvt besat.

TR: Det er halvt besat med undtagelse af Jupiter. Altså Jupiter vil gerne over på den anden side, så at sige, men det er i 8. felt, og også Mars. Altså igen egentlig tidligt færdig, ikke? - når ikke sit optimum - svarende til 8. felt - her er en vis mangel på modstandskraft.

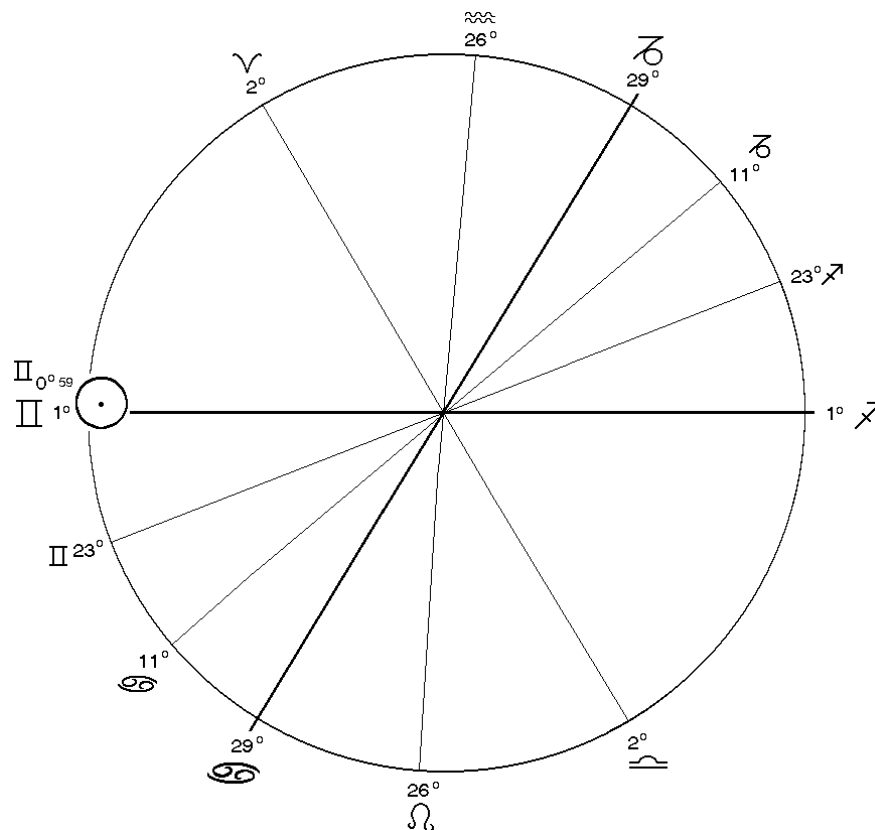
Også Neptun kvadrat Solen i Neptun-tegnet, ikke? Der må man formode en vis svagelighed, selvom Venus .. Merkur har sextilen til Jupiter.

Richard Wagner

Ja jeg siger jo, at med tydningen eller ved tydningen skal man egentlig begynde med den tomme kreds, dvs. forstille sig alle muligheder og forestille sig, at individet jo egentlig kun er et udsnit af almenmenneskelige anlæg. - Det vi altså siger om et menneske, er allerede en fastlæggelse af ham.

Hvis De tager disse fortrykte formularer, så har De en forretningsmæssig registrering - allerede det er ødelæggende. - Men der er nogen, som helst ikke selv gør det og som siger: "Den stakkels fyr, han har ikke engang råd til at købe formularer!" - Men det tror jeg nu nok, er en misforståelse!

Ja og nu det afgørende: Når De tegner horisontlinien .. ja så har vi allerede fødselsøjeblikket og fødselsstedet. - Og her ligger meridianen skævt. Det afhænger selvfølgelig af den nordlige bredde. På den sydlige bredde ligger det omvendt for samme tidspunkt.

Og nu feltinddelingen. Det er her Ascendant 1° Tvillingerne .. der (12. felt) 2° Vædderen .. 26 Vandmanden .. 29 Stenbukken .. 11° Stenbukken .. 23 Skytten. - Og så naturligvis oppositionerne, altså 1° Skytten .. 2° Vægten .. 26 Løven .. 29 Krebsen .. 11° Krebsen og 23 Tvillingerne.

Ja, nu har vi altså et tomt grundris. Lad os gå helt enkelt til værks - og indsætte Solen her, 0°59 Tvillingerne. Hvad kan vi sige om det? - Solen direkte på Ascendanten.

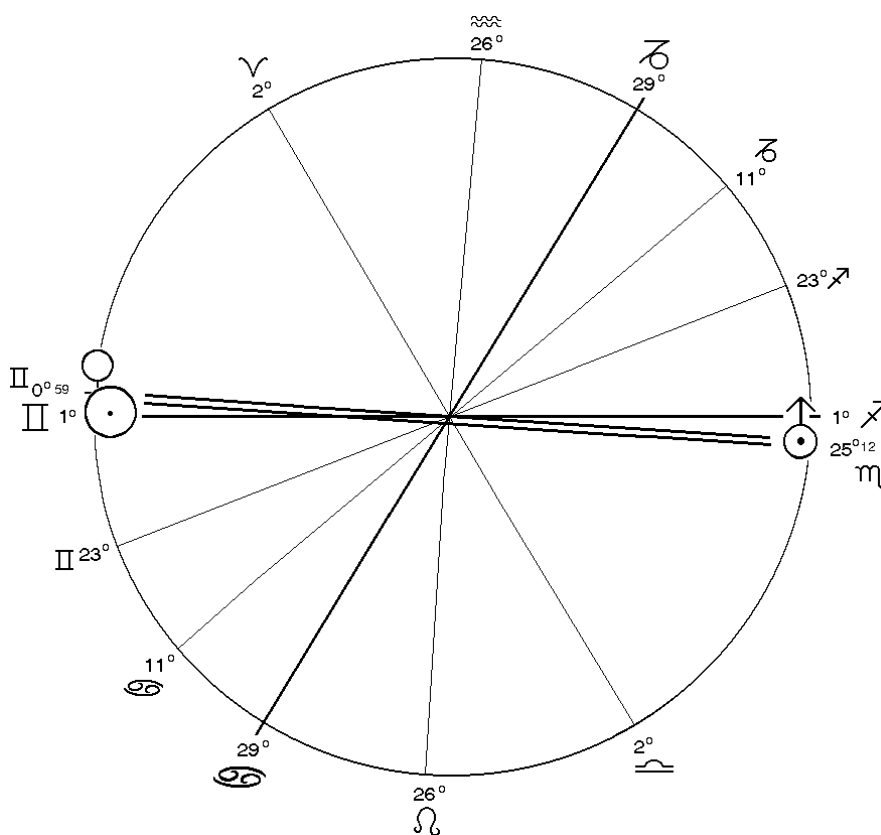
NN: Alt kommer fra ens egen personlighed.

TR: Ja hvordan reagerer man her .. på fænomener i omverdenen, ud fra Tvillingerne?

LB: Det bliver trukket ind i det personlige synsfelt og .. ja.

TR: Altså den umiddelbare reaktion er, at man bedømmer - man bedømmer de ting, man præsenteres for, på en måde der er karakteristisk for Tvillingerne, i sort/hvid, godt/ondt, praktisk/upraktisk osv. En meget decideret dom. - Men nu har vi så Solen der, og det vil sige, at denne bedømmelse ikke kun er en reaktion .. som hos enhver Tvillinge-Ascendant, men samtidig er det ud fra det centrale punkt, fra kernen.

Nu har vi så også en konjunktion: Venus konjunktion Solen.

Her vil jeg sige alment, at når De finder Venus konjunktion Solen, så har De en egenskab, som De altid kan sige - at hvad dette menneske gør, uanset hvad, så gør han det med kærlighed. Venus-symbolet sammen med det centrale .. det kommer virkelig fra hjertet - også hvis det ikke .. hvad det end er. Det vil altid være tilfældet.

Men nu står det i opposition til Uranus, 25° 12' Skorpionen.

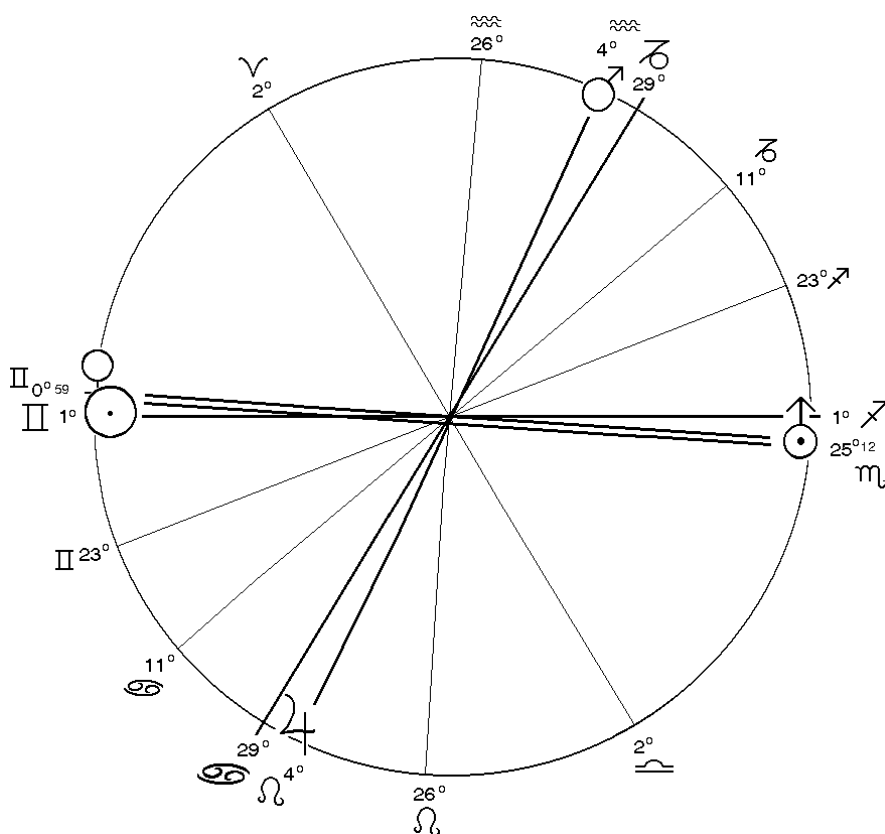
Hvad kan vi sige om det? - Det er en spænding, en ekstrem spænding: oppositionen. - Her er det centrale punkt - og her modsat Uranus tæt på Descendanten. - Ja, uanset udviklingsniveau vil man altid kunne sige: en egensindig person! ikke? Hvad kalder man det i Danmark? Altså et menneske, som egentlig altid vil noget andet end det foreliggende.

LB: Kværulant.

TR: Ja! - men ikke en smålig kværlant! - Det handler om centrale ting - og i Skorpionen har vi det tvivlende - ikke? - ud fra Skorpionen tvivler man på alt, man vil omstyrte alt.

Nu ved De jo, at Uranus har en lang omløbstid, 84 år og 4 dage, tror jeg, og .. det forekommer altså sjældent, at Uranus står i Skorpionen. Sidste gang var generationen fra 1896/97. Jeg ved ikke, hvordan man har oplevet det her, men hos os var det de mennesker, som ville udradere hele samfundet og opbygge et nyt - revolutionære med magtanvendelse. - Og dette revolutionære element, det er naturligvis også meget stærkt hos ham. Han er født i Leipzig samme år som folkeopstanden fandt sted, den store folkeopstand*. Så omvæltningen ligger ham allerede i blodet. Og det må i alle tilfælde ytre sig, i enhver livsytring må det komme til udtryk.

Men nu er det ikke den eneste opposition. Her oppe har vi Mars i Vandmanden, i 4° Vandmanden - og der nede Jupiter: 4° Løven. Dvs. meget eksakt.

Oppositionen her: Mars og Jupiter - to elementer fra den aktive række, de er beslægtede i det aktive. Og hvad drejer det sig egentlig om hos Mars/Vandmanden i alle tilfælde? - Mars: aktivitet! ikke? - Aggression! - og Jupiter: retlighed, altså spørgsmål om ret. Det er naturligvis ikke retskravet over for advokaten, men det retlige, retten - "Hvordan står det til troende?"

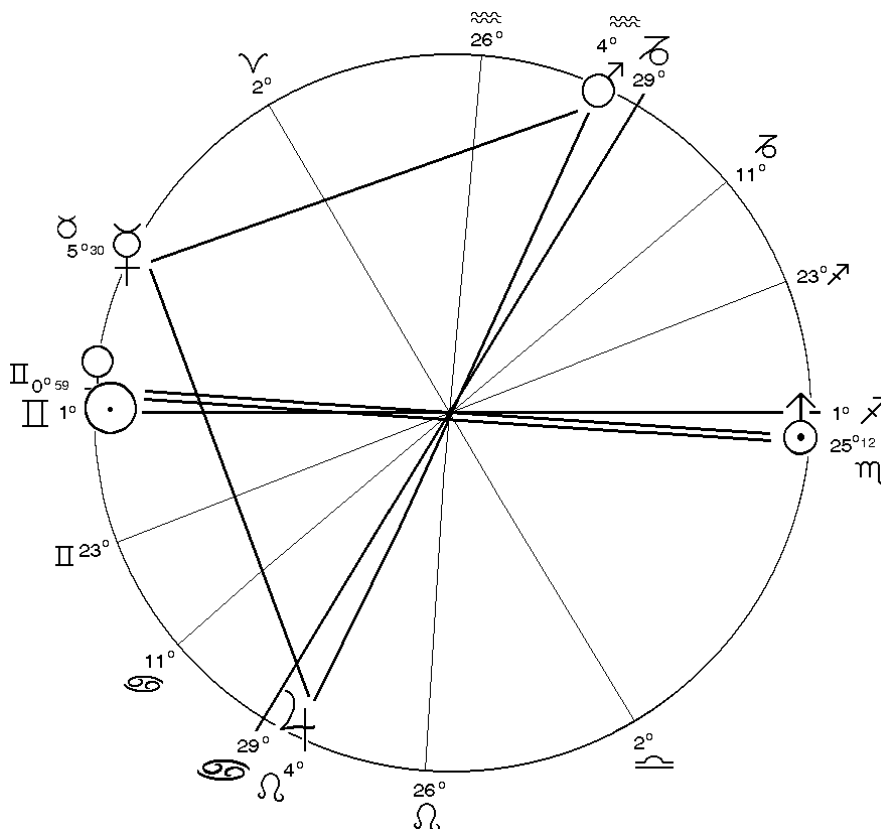
Og derfor så naturligvis også tilsvarende domme. - Det er altså et menneske, som vil omvælte ud fra et retfærdighedssynpunkt, hvis man tager de to akser sammen.

Og denne spænding er meget eksakt .. i det mindste til tider vil han være aggressiv. Men nu står Jupiter i Løven der nede i 4. felt og Mars deroppe i Vandmanden. - Dvs. hjemme .. i

* Slaget ved Leipzig 16.10.1813

Løven har vi også en vis forkærlighed for pragt. - Ikke kun er det den tidsalder, der har skabt de bløde portierer osv., det er også et personligt liebhaveri, og han har selv bidraget til at skabe denne stil, ikke? - hjemmelivet skulle være så prægtigt som muligt. - Og der oppe har vi Mars i Vandmanden, det menneskelige aspekt. - Ud fra denne spænding en måde at forkynde på, som egentlig er vigtig for menneskeheden, man føler sig så at sige som en profet - ikke sandt? begge dele er til stede.

Og nu kommer - ikke et harmoniserende punkt, men en kvadratur til denne opposition. Altså Merkur i kvadrat hertil, $5\frac{1}{2}^\circ$ Tyren.

Ja, hvad kan man nu forvente af kvadraturen? - Ja, De kender jo hans skrifter. Det er altså ikke nok her med denne spænding, med denne retsfølelse .. det står ikke til troende .. der er jo fornægtelsen - men han må skrive det, ikke sandt? De mange skrivelser. Og de er ganske forskellige, alt efter hvordan det er, positive eller negative. Delvis altså skrifter imod jødedommen i musikken, så igen fremtidsmusikken osv. - Han må altså straks udtale sig om sine idéer.

Det er for øvrigt også et vigtigt punkt hos Vandmanden. - Den sidste kejser i Tyskland, Wilhelm, havde også Solen i Vandmanden. Han var det berømte snakkehoved, som også ødelagde meget med sin megen tale. - Man udtaler sig altså frimodigt om sine meninger - og uforpligtende.

Nu med Merkur i Tyren - hvordan er det? Hvordan ville De tyde det? Merkur, forstandsvirksomheden - i Tyren: Helt faste overbevisninger, som man holder stædigt fast ved. - Kender De udtrykket "stur"? Jeg ved ikke ... ja?

NN: "Stædig"

TR: Aha! ja .. altså holder sejt fast ved.

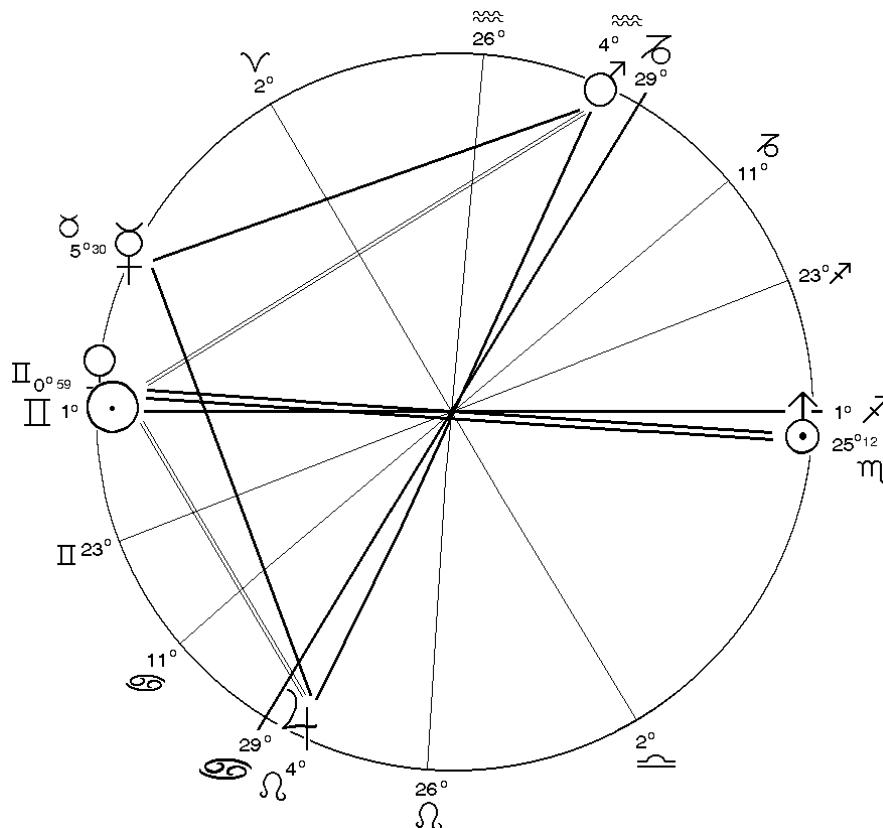
PN: Men det er også en anskuelig tænkemåde, ikke sandt?

TR: Jo, det er også en anskuelig tænkning - og det forstærkes igen gennem kvadraturen til Jupiter. Det (Vandmanden) var idéen, ikke? .. vi har her forholdet mellem idé (Vandmanden) og magt (Løven) - og her: anskuelse (Tyren). - Idéen skal være anskuelig - og den skal samtidig blive virksom (Mars).

Det har så i høj grad givet ham forholdet til scenen. Jupiter i Løven har dette stærke forhold til scenen. - Vi finder det for øvrigt også hos Strindberg. Hos ham: Jupiter i Løven i 7. felt - og dermed måtte det selvfølgelig være en skuespillerinde ved hans tre ægteskaber. Og samtidig igen projektionen op på scenen, den levende formgivning.

Altså det som hos ham var skjult analog 4. felt .. Løven har som optimum: udpræget øjemenneske .. af noget synligt - det skal projiceres ud her, skal forkyndes som idé, på stridbar måde - De ved jo, med en kulminerende Mars .. altså det stridbare præg - skal her forkyndes som idé i anskuelig form, også en holden fast ved anskuelser i decideret form - og her altså i den mest muligt virksomme udfoldelse.

Nu kommer noget andet til. Det er nemlig, at Solen her danner det harmoniserende punkt til denne opposition.

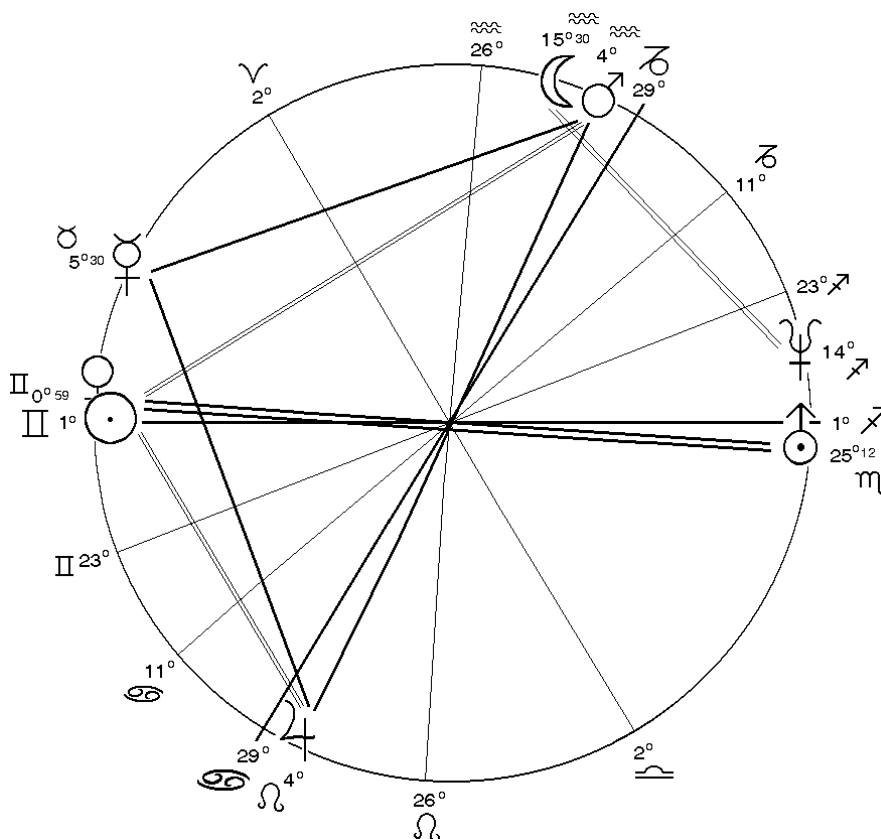
Ikke sandt? det giver egentlig styrken, og det giver det overbevisende. Som De ved .. jeg mener, man kan dømme om det i dag som man vil, men for hans tid havde det en temmelig

stærk overbevisningskraft - og muligheden for det ligger her i Solens stilling ved Ascendanten her som harmoniserende punkt på denne akse. - Mange af hans anskuelser tog man ikke så alvorligt, vel? - "det er jo slet ikke så slemt med jøderne" osv. Eller med fremtidsmusikken: "det er ikke så slemt ment, som det er sagt" .. altså alle disse talemåder havde man. Men det han fremsatte virkede overbevisende på hans samtid.

Som De også ved .. mens han var i Paris, gjorde han stor virkning med sin Tannhäuser og Lohengrin, ikke? og det varede ved. - F.eks. var jeg under Første Verdenskrig hos en musiker, som så at sige som gave spillede Wagner for mig .. og sværmede for det. - Sådan var det virkelig. Noget man ellers ikke skulle tro, vel?

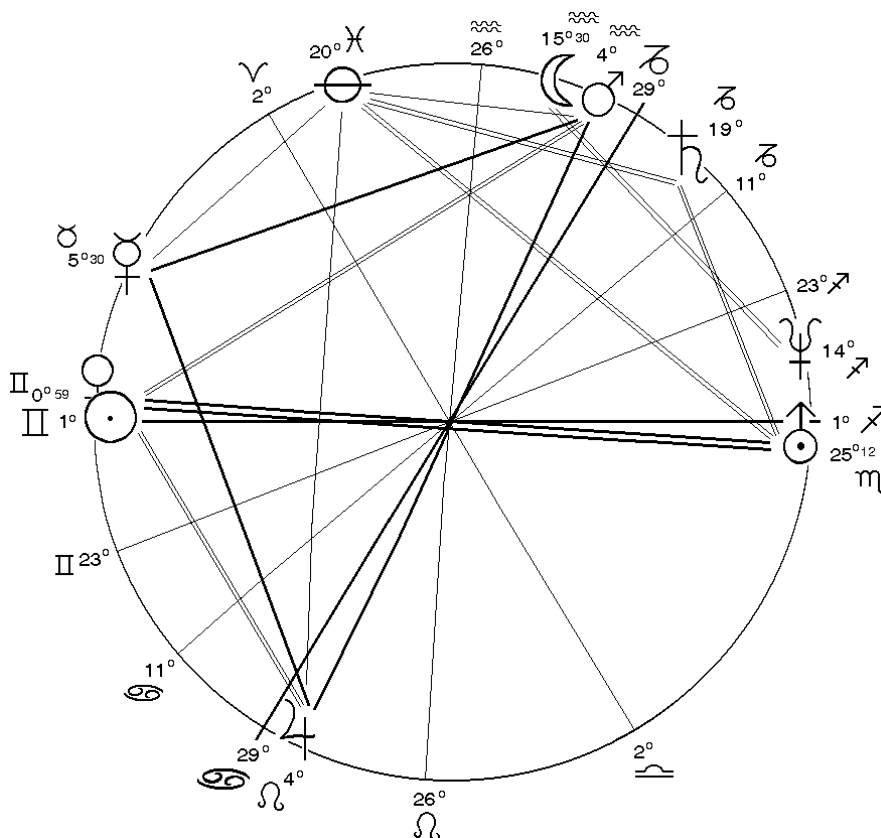
Alt dette her - altså Mars, Jupiter, Solen - disse tre fra den aktive række - i et forhold til hinanden, det er naturligvis meget .. taler for en breddevirkning, som man udøver - og dertil Merkur: at alt altså også .. om kunstnerisk .. om rigtigt eller ej, men i hvert tilfælde bliver gennemtænkt.

Nu kommer det andet .. den anden side, som måske angår Dem som musiker. - Her i 7. felt Neptun, $14\frac{1}{2}^\circ$ Skytten - og der oppe nu Månen i Vandmanden i 15° .. $15\frac{1}{2}^\circ$, i et sextilforhold.

Man kan sige, at .. ja, foruden disse mere bombastiske virkninger, er noget alligevel lykkedes for ham der i Tristan, som svarer til dette Neptun/Måne-forhold - det atmosfæriske som ligger i det.

Og nu den anden sextil mellem Uranus og Saturn i 19° Stenbukken, en svag, men dog også en sextil.

På den ene side har vi altså nu Saturn som element for traditionen - på den anden side Uranus som element for omformningen - og nu også i forbindelse med Pluto i 20° Fiskene og i 11. felt - altså her en trigon dertil og her en sextil.

Ja, immervæk en .. jeg mener, man kan mene om det musikalske, hvad man vil, men en meget stærk figur.

Her har De altså elementet for omformning, som han sikkert dog har mestret i orkesterbehandlingen. - Her kromatikken og stemningsmomentet, det atmosfæriske. - Her virkningen, altså 11. felt: tidsånden .. en stærk omformende virkning. - Men der på den anden side .. også dette for personlige, subjektive ved hans anskuelser. - Og der i det private .. frem for alt i de senere år, som man så har set i hans private liv, denne ødselhed og pragtlyst.

Som svagt aspekt skal vi her indtegne en sesquikvadrat (Pluto/Jupiter) - og her også svagt (Pluto/Mars, Pluto/Merkur).

Hvordan er det nu med forholdet ekstraversion og introversion? - Altså overvejende ekstrovert, ikke? Et menneske hvis virkning er udadrettet, som ytrer sin energi udadtil og også vil virke sådan.

Med Solen ved Ascendanten er det samtidig .. altså ikke kun givet, at man .. lad os sige, at man giver sin grundoverbevisning til kende ud fra væsenskernen, men også et vist magtbehov. Og .. ikke? man vil gøre sig gældende - eller bedre udtrykt: en selvhævdelses-

trang. Ikke? - Personen skal .. svarende til Solen der .. den personlige fremtræden skal være virkningsfuldt til stede og skal anerkendes, ikke? - et behov for anerkendelse - hvilket forstærkes her af denne Jupiter i Løven - som igen viser hen til 40-års alderen, hvis vi ser det temporært, hvis vi tænker i syvårstrin, og frem for alt også de modne år.

Interessant når vi ser på Saturn i 9. felt, i udlandet - han dør i Venedig - altså langt væk fra de tidligere forhold.

Så har vi her Stenbukken, Vandmanden, Fiskene, altså tegn der hører til 4. kvadrant - og her fra 9. felt og frem - det giver en vis internationalitet i virkningen, som jo utvivlsomt var der. Det er altså ikke et menneske, som er begrænset til hjemlandet alene.

Ja, hvad mangler vi at sige om det?

NN: Uranus og Pluto, denne trigon, hvad ville De sige om den?

TR: Ja! - det er jo en omstyrtende virkning - og nu kommer det fra 6. felt .. i det arbejdstekniske, i den rent .. altså musikalske arbejdsteknik, i orkesterbehandlingen og .. det ved De jo mere om .. i kompositionen. Ikke? Der er visse fornyelser, og det drejer sig om radikale fornyelser svarende til Uranus og Pluto. Og som sådanne har de også virket udad her i det der svarer til 11. felt, i den ånd der kendetegner epoken, altså på hans tid ikke? som tidssvarende virkning.

Det er jo sådan, at man slet ikke kan forestille sig det i dag, dette sværmeri, denne begejstring, som udgik fra hans musik og har revet hele masser med sig.

Også hans teori. Jeg ved ikke, om De ved, hvordan han .. (for øvrigt var han en god ven af Kong Ludwig af Bayern) - hans teori om masserne, at man så at sige kun kan bedrage masserne .. altså hylle dem i tåge .. det ville være det neptuniske, ikke? .. hensætte dem i en rus og så styre dem derfra - altså noget helt .. jeg vil kalde det, upålideligt. Det er jo noget, som rusgift kan gøre i dag ikke? Men dengang skulle musikken gøre det, og totalkunstværket.

PN: Er der noget, der viser hen til Wagners mytologiske bestræbelser?

TR: Det mytologiske .. ja. Der er igen noget mærkeligt. Ikke? Hvis vi tager Jupiter som element for det produktive, og her nede .. fra den nedre Meridian, ved rodbunden .. altså noget der udgår fra rødderne. Men så naturligvis analog Vandmanden - Mars, lad os sige, bragt i en moderne formulering. Det er ikke det ægte mytologiske, men .. for hans tid en forvrænget form for mytologi. (.. Mars har jeg gjort for tam .. den skal være stærkere - ja!)

Ikke sandt? - altså en produktion, som udgår fra rødderne, fra det oprindelige og stræber opefter og ind i .. altså den virkning som svarer til Mars, som han også har kæmpet for.

Ja eller sådan noget som dette Bayreuth, at han har skabt sin egen scene og en egen skueplads .. en egen by - det ligger meget stærkt i denne trekant.

PN: Forholdet til andre mennesker og også til hans kone vises måske med Neptun i 7. felt - dette tågeagtige ..?

TR: Ja - det holdes meget i det ubestemte - og er naturligvis også udsat for fejltagelser, det gælder jo altid ved Neptun i 7. felt - og så omvendt hengiver man sig også let til illusioner.

På denne side .. nå ja Uranus nær ved Descendanten i opposition til Solen - man bliver ligeså energisk bekæmpet fra den anden side. - Tænk på Nietzsche. - Nietzsche som altså har forsøgt at afsløre ham efter det intensive venskab, som de først knyttede, ikke? - Der bliver altså også skudt på én herfra. - Og samtidig altså .. vil man omstyrningen af de andre.

Det er for øvrigt en placering, som man også finder hos Kant (desværre har jeg ikke horoskopet her). Hos Kant er Solen i Tyren og Uranus derovre i Skorpionen. - Ikke? man kaldte ham jo den "alt-raserende", ham der omstyrter alt .. som De ved, udløste han en hel selvmordsepidemi - og på den anden side blev han også selv bekæmpet ganske energisk.

Ja i det hele taget er der en ting, vi altid kan sige i tydningen. Ved stærk betoning af horisonten har vi for det meste turbulente hændelser i omgangen med andre - der går det turbulent til.

Mens det ved en betoning her, ved meridianen, drejer sig om virkninger på lang sigt. - Og her ser vi så begge dele, ikke?

Ja, nu kommer der naturligvis også det til, som man kan kalde generationsproblemer, her Neptun i Skytten. Det finder De f.eks. også hos Karl Marx. - Ikke sandt? det var en tid, hvor illusionerne så at sige gik på de absolut højeste fordringer, og der er blevet stillet forventninger til den fremtidige menneskehed .. som er det chiliastiske element i det .. forventninger, som har svaret til de højeste fordringer.

Det er jo ikke sådan, at Neptun her skal opfattes som svindler-element, at man vil bedrage andre mennesker, men .. altså upålideligheden ligger i, at illusionerne skyder over det opnåelige mål, analog Skytten.

PN: Man skulle forvente, at Måneknuden ville være stærkt placeret, med hans interesse for det ubevidste.

TR: Aha! ja ja, ja - godt! - Måneknuden er her nede, i 11° Løven.

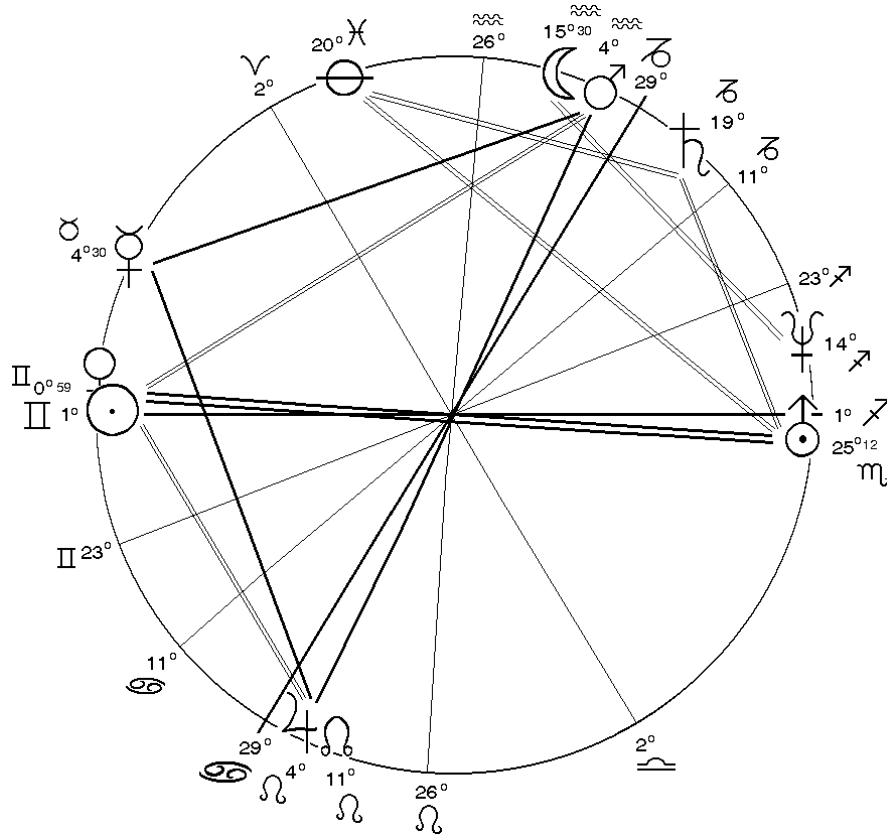
PN: Der har vi så det mytologiske!

TR: Ja, Måneknuden er vel placeret der nede, ikke? - Det er jo det ejendommelige, man kan ikke rigtig blive færdig med Wagner. Det er ægte dybdeoplevelser og - det som har ødelagt meget for ham, er selvfølgelig så virkningsbehovet.

Den nedstigende Måneknude kommer så her i nærheden af Månen .. den nedstigende ligger jo altid nøjagtig overfor .. altså 11° Vandmanden - og Månen er 15½°.

PN: Men en trigon fra Neptun til Måneknuden.

TR: Ja, ja ja, det er rigtigt .. man kan sige at Neptun så at sige er det harmoniserende punkt på denne akse. - Det er altså noget, som igen var ægte i det drømmeagtige, ikke? - et mærkeligt væv af .. ja af ægthed og bedrag.

Hos Neptun .. i en mindre udviklet form, er der ofte noget "parfumeret" over det. Det kan også være medmennesket, der forekommer én sådan parfumeret. - Man ønsker det slet ikke så realistisk, man vil opleve det sådan ud fra næsen .. dette noget, der foresvæver én.

Og her er det stærkt fremhævet. Hele hans samtid .. - det gælder jo frem for alt de senere år, ikke Pariser-tiden, hvor det gik ham dårligere - men de senere år var jo præget af .. ja, sådan at være indhyllet i røgelse .. at være genstand for tilbedelse, det var noget, han holdt meget af - og det udtrykker dette her sådan omtrent.

Ja, nu må De sige noget om det musikalske, hvordan det skal vurderes.

PN: Ledemotiver!

TR: Ledemotiverne - ah! ja ja, glimrende! - Det er her igen: Vandmanden - det tænkte, idéen, som gennemgående tema. Man ved altså, at når signalet kommer .. nå! så er det Siegfried, der optræder - det minder om et posthorn, som man havde det før i tiden. - Ja ledemotivet er noget, der henvender sig til bevidstheden.

Og dette mærkværdige .. (jeg har ikke noteret gradtallet for Venus, det er 29½ Tyren) - den mærkelige forbindelse: Venus i Tyren og Solen i Tvillingerne - fornemmelsen ud fra Tyren er helt igennem ægte - han har så at sige smagt på det med tungen, han har virkelig kunnet mærke følgen - og har så, ud fra Solen i Tvillingerne, omsat det praktisk realisabelt. Det er

det, der gør, at man egentlig ikke bliver sådan helt varm og overbevist, men så alligevel hele tiden måske fanges ind af .. han var alligevel en stor musiker.

At Vandmanden her oppe .. Forestil Dem, at bringe sådan noget som en fodafvaskning op på scenen, ikke? .. det er .. man kunne sige .. frivolitet .. det har ikke noget med mytologi at gøre, at man sådan stiller det til skue - det er .. ja næsten amerikansk show. Og dette, man kunne sige, egentlig smagløse - det svarer her til kvadraturen fra Vandmanden til Tyren. - Fra Tyren måske ægte følt, ikke? - og fra Vandmanden i kvadraturen, noget smagløst udstillet.

PN: Hvad siger denne kvadratur mellem Mars og Merkur, når man tænker på, at det er en form for .. på dansk: klodsethed .. kejthet - finder man i grunden det hos Wagner, en kejthet?

TR: Ja, det er det mærkelige. Altså Merkur skal man nu forestille sig dominant over Tvillingerne, over det helt personlige - og Mars nu altså som dette kampmotiv. Hvis det subjektive har trængt sig for stærkt på i det, han har skrevet .. ikke? det gælder den litterære side .. i de ting, han har skrevet, kan man ikke udelukke, at han rammer ved siden af - men på den anden side har Mars så igen denne trigon til Solen .. på den anden side er det dog ægte ment og overbevisende.

LB: Men var han fysisk klodset .. med denne Mars?

TR: Aha! javel! - nå fysisk klodset - ja det ved man ikke, vel? Jeg tror nu ikke han havde gjort nogen god figur på et olympisk stadion, vel? Altså ...

PN: Men han kom ikke for sent eller sådan noget?

TR: Hvad? Hvad kom han?

PN: Denne kvadratur betyder også noget med at komme for sent eller komme for tidligt eller lignende ..

TR: Hvordan? - til aftaler eller i det hele taget?

PN: Ja i det hele taget. Et for-sent-aspekt - kan man ikke se denne kvadratur sådan?

TR: Nå sådan! nej nej, nej nej altså .. her er Ascendanten, Solen ved Ascendanten udslagsgivende. - Nej, at komme for sent, altså forsinkelser med fødsler f.eks., det er Saturn på Ascendanten. - Det har vi jo f.eks. hos Goethe. Han skriver jo selv i "Dichtung und Wahrheit", at han kom til verden næsten død. - Og i det hele taget er det altså et tegn på for sent, eller navlesnoren viklet om halsen, det finder man hyppigt, eller .. nå ja .. De ved jo, hvis det ikke lykkes at få åndedrættet i gang, så får han først et par slag bagi. - Den sidste Kejser Wilhelm, blev pryglet hele fire timer .. ja, ja, inden han påtog sig sin skæbne. Ikke sandt? der ligger jo noget andet bag det. Det er jo .. fødslen er jo inkarnationen, ikke?, og Saturn er altså eksistens-tyngdepunktet, som man skal påtage sig - og måske ligger der noget bag det, så den, som har fået denne opgave, det han skal i livet, at han ikke helt accepterer det eller har svært ved at acceptere det.

Det vil altså være ved Saturn. - Men ved Solen, nå! der er man der bare! - Har De overværet fødsler, hvordan det er? Hver enkelt kommer ud på sin måde, og også .. det

berømte første skrig, ikke?, det er helt forskelligt. Og deraf kan De egentlig allerede se det menneskes karakter. - Nogen kvækker så frygteligt !Aaie-e-ee" .. det er så skrækkeligt, ikke? Og så er der nogen, der kommer ud "bum!" sådan! - "den føder mig jo, denne verden" - Vores yngste er endda kommet ud i et hovedspring .. det findes også. - Og ved Solen er det netop selvbevidsthedens element. Man er der simpelthen!

NN: Die Liebestod.

TR: Hvad?

NN: Tristan og Isolde - die Liebestod ..

TR: Ja, ja ja! Der kan man sige, det er denne side her (Neptun) også, og .. nå ja, meget krydser hinanden her. Hvis man ser på 8. felt .. altså døren til livsbaggrunden, som jeg kalder det .. det 8. felt - (ikke "døden", vel?) - Der har vi Skytten, Jupiter-tegnet, og her Måneknuden tæt på. Ikke sandt? kærlighedsdøden er så at sige for ham et stikord, en hendøen af det, som egentlig er det eksistensvigtige for ham: hans person .. iscenesættelsen af hans person. Ikke? Begge dele er der jo. Og - ja, De ved jo for øvrigt også, at han rent praktisk .. at han døde på den måde, i Venedig, ikke? Han var altså hos en pige - og det var hans endeligt! - Det kan man selvfølgelig ikke rekonstruere, hvordan han har oplevet det, vel?, men det kan være, at det altså var en meget ægte oplevelse for ham. Og det kan man endda antage, at det var, med denne neptuniske gåen over .. ind i den transcendent verden.

Altså mange lag, en changering i mange nuancer - ægte og uægte er meget blandet sammen.

Så her naturligvis - overfor det atmosfæriske der - igen Mars/Jupiter - Jupiter i Løven, denne patos! ikke? .. man er der for fuld omdrejning! - altså meget blandet.

NN: De har 5 min. tilbage.

TR: Hvad sagde De? - 5 minutter - Ja, altså nu er det musikernes tur til at sige noget!

LB: Måske kunne De .. hvis vi ikke skal tale mere om Wagner, kan De måske sige lidt om arterier og vener. De har sagt, at den røde farve, altså trigoner og sextiler, var arteriernes blodstrøm, og de blå var så vener .. skulle sammenlignes med vener.

TR: Aha! ja, ja. - Nå ja, ja De kender jo til arterier og veners funktion. Arterierne fører det friske blod til organerne, og venerne fører det brugte blod bort fra organerne. Og det kan man sætte analog det forhold, at altså det organisk opbyggende trods alt ligger i disse aspekter, i de syntetiske aspekter - og det mere nedbrydende, det forbrugte, hvor elementerne vil skille sig ud, i de andre, i de syntetiske aspekter.

LB: Ja - analytiske aspekter.

TR: .. i de analytiske aspekter ja, rigtigt!

LB: Så gælder det om, at hvis man f.eks. har mange oppositioner eller kvadrater - når man er åndeligt vågen, så forvandler man affaldet, så det bliver åndeligt virksomt, og så bliver oppositioner og kvadraturer meget vigtige og gunstige.

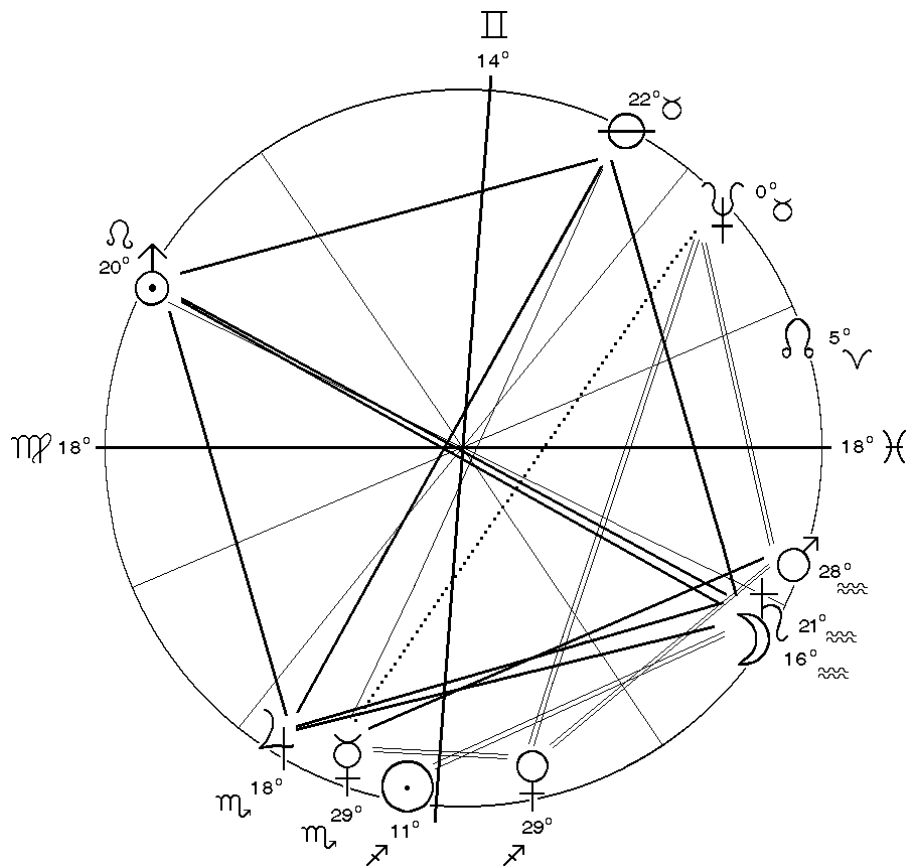
TR: Det er meget rigtigt ...

LB: Ja, og hvis man ikke ...

TR: Ja, hvis jeg kort viser dem Rilkes konstellation .. selvom vi allerede har sluttet af - så vil De måske forstå det hos ham.

LB: Ja - og hvis denne åndelige evne ikke er til stede - hos gennemsnitsmennesket, så skal man bedømme kvadraturerne og oppositionerne som disharmoniske eller dårlige aspekter ...

Rilke

TR: Ja - Ikke sandt? Se engang på denne storkvadrat, de to oppositioner - her endnu flere kvadraturer. Altså noget der ikke er særlig livskraftigt fra naturens side. Men her fra Vandmanden .. det er så at sige intakt åndeligt - og fra Solen i Skytten endnu mere forstærket. - Der har vi altså nu en overdreven åndelighed, som en .. ja, egentlig på nedbrydning stemt fysik er bærer af .. bærer igennem. - De ved også måske, at afslutningen på hans liv var meget frygtelig.

LB: Ja, og han var meget, meget svag, og ...

TR: Ja. Ja.

LB: .. og .. ja i Schweiz .. i fattigdom, lukket inde i ...

TR: Har De nogensinde været i ... ?

LB: Nej, men jeg læst meget om Rilke.

TR: Ja - ja, det er interessant, når man ser dette tårn og hans værelse .. altså helt som en munketilværelse , i et middelalderligt tårn, og helt som en munk .. hvis De ser hans seng, det er kun et jernskelet, og så kun .. et gammelt skrivebord af egetræ. Og ellers ingenting. Vel? Han levede så enkelt som det var muligt.

Og så kom altså afslutningen .. De ved jo, han døde af en nedbrydning af blodet .. blodkræft. - På en af væggene .. der hvor han døde, står der stadigvæk skrevet: "Hvilke helveder!"

NN: Hvilke .. ?

TR: Helveder!

TR: De ved, hvad "helvede" er ..

TR: Ja - og så i flertal: helveder ikke? - Det blev skrevet i den største kval.

NN: Kan man se denne kræft i horoskopet? Eller er det antydet?

TR: Ja, jeg ønsker ikke at hensætte de tilstedeværende Vandmænd i panik, men med stærk betoning af Vandmanden er der altid en mangel på røde blodlegemer. Og .. ikke? det kan så udvikle sig til såkaldt blegsot. Og hvis det er så dissonant som her: altså en nedbrydning - og sluttetilstanden, som her i dette tilfælde, er altså så blodkræft. - Men det er kun den ene side - den anden er digteren .. som heller ikke var der fra begyndelsen. - Det er igen hos Vandmanden .. Hvis De læser hans tidlige, helt tidlige digte .. - man kan egentlig slet ikke sige, at det er digte, det er helt banale ting. - Dvs. først i løbet af .. og der har De det 3. felts velsignelse: udviklingen, ikke? Først i løbet af hans udvikling har han fundet frem til det, som var ham.

Fødselsdata

(AEM) = *Allgemeine Enzyklopädie der Musik: "Die Musik in Geschichte und Gegenwart"*

- C. Monteverdi** iflg. (AEM) døbt 15. Mai 1567 - Cremona, Italien
(Horoskop: 14. Mai (jul.) - 45°07 N / 10°02 Ø)
- Heinrich Schütz** født 4. Oktober 1585 (jul.) i Köstritz - kl. 7 aften
Thomas Ring: Genius und Dämon, s. 472
- G. P. Telemann** iflg. (AEM) født 14. Marts 1681 - Magdeburg / døbt 17. marts
(jul. - 52°07 N / 11°38 Ø)
- J.S. Bach** iflg. (AEM) født 21. Marts 1685 - Eisenach (Erfurt)
(jul. - 50°58 N / 11°01 Ø)
- G. B. Pergolesi** født 4. januar 1710, 3 a.m. - Jesi (43°31 N / 13°14 Ø - Iesi)
Thomas Ring: Menschenkunde III, s. 400
- Josef Haydn** født 31. marts 1732, 11 h 25 m p.m. - Rohrau (48°04 N / 16°52 Ø)
Thomas Ring: Menschenkunde III, s. 466
- W. A. Mozart** født 27. januar 1756, 8 h p.m. - Salzburg
Thomas Ring: Menschenkunde III, S. 416 / Genius und Dämon S. 479
- L.v. Beethoven** døbt 17. december 1770 - Bonn (50°44 N / 7°06 Ø)
Kilde: "Bilder aus seinem Leben"
(Horoskop: 15. december, "Uranus am Aszendenten")
- Franz Schubert** født 31. januar 1797, 1 h 30 min. middag - Wien
Thomas Ring: Menschenkunde I, Anhang
- F. Chopin** iflg. (AEM) født 1. marts 1810 - Zelazowa Wola (Warschau)
(Horoskop: "Mars u. Jupiter im 8. Feld")
- Richard Wagner** født 25. maj 1813, ved solopgang, Leipzig
Thomas Ring: Menschenkunde III, S. 546
- R. M. Rilke** født 4. december 1875, kort efter midnat 3./4., Prag
Thomas Ring: Menschenkunde III, S. 396